ปีศาจตัวเล็ก
ส่องเส้นทางอภิมหาเศรษฐี

Money Monster : Inside the Business Game

โศธิดา โชติวิจิตร

Sai_MoneyMonster

ผู้ติดตามกว่า 1,000,000 คน

ซีเอ็ด

ปีศาจตัวเล็กส่องเส้นทางอภิมหาเศรษฐี

โดย **โศธิดา โชติวิจิตร**
บรรณาธิการเล่ม **อติพงษ์ ศรนารา**

ราคา 299 บาท

สงวนลิขสิทธิ์ในประเทศไทย โดย โศธิดา โชติวิจิตร © พ.ศ. 2569
ห้ามคัดลอก ลอกเลียน ดัดแปลง ทำซ้ำ จัดพิมพ์ หรือกระทำอื่นใด โดยวิธีการใด ๆ
ในรูปแบบใด ๆ ไม่ว่าส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือเล่มนี้ เพื่อเผยแพร่ในสื่อทุกประเภท
หรือเพื่อวัตถุประสงค์ใด ๆ นอกจากจะได้รับอนุญาต

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

โศธิดา โชติวิจิตร.
ปีศาจตัวเล็กส่องเส้นทางอภิมหาเศรษฐี. -- กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดยูเคชั่น, 2569.
312 หน้า.
1. ความมั่งคั่ง. 2. การเงินส่วนบุคคล. I. ชื่อเรื่อง.
332.02401

Bacode (e-book) : 9786160857234

จัดพิมพ์และจัดจำหน่ายโดย
บริษัท ซีเอ็ดยูเคชั่น จำกัด (มหาชน)
SE-EDUCATION PUBLIC COMPANY LIMITED
เลขที่ 1858/87-90 ถนนเทพรัตน แขวงบางนาใต้ เขตบางนา กรุงเทพฯ 10260 โทรศัพท์ 0-2826-8000

คำนิยม

ตลอดระยะเวลากว่าสิบปีที่ผมสอนเรื่องการลงทุน หนึ่งในคำถามที่ผมมักจะถามในคลาสแรกเสมอคือ

“ใครเคยพอร์ตแตก หมดตัวมาแล้วบ้าง?”

คำถามนี้ไม่ใช่การเยาะเย้ย แต่เป็นคำถามสำคัญ เพราะใครที่ไม่เคยล้มเหลวย่อมไม่มีวันเข้าใจบทเรียนที่แท้จริง ศัตรูตัวร้ายที่สุดของนักลงทุนไม่ใช่ตลาด แต่คือความหยิ่งผยอง ความมั่นใจ และความใสซื่อจากความไร้เดียงสา มีเพียงผู้ที่เคยผ่านความเจ็บปวดมาแล้วเท่านั้นที่จะรู้ทันว่า ศัตรูที่แท้จริงอาจเป็นเพียงตัวเราเอง

ผมติดตามคุณทรายมาเป็นเวลาประมาณสองปี ได้มีโอกาสพูดคุยและให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับบิตคอยน์และร่วมงานกันมาหลายครั้ง ผมรู้เพียงแต่คุณทรายเป็นทั้งนักดำเนินรายการและนักวิเคราะห์ที่เฉียบคมและน่าติดตาม จนรายการ *Sai_MoneyMonster* กลายมาเป็นหนึ่งในเพียงไม่กี่รายการที่ผมจะกดดูทันทีที่มีการแจ้งเตือนในโทรศัพท์มือถือ

แต่ผมไม่เคยตั้งคำถามเลยว่า ชื่อนี้มีความสำคัญอย่างไร

ความล้มเหลวไม่ใช่สิ่งที่น่าอภิรมย์ มันเป็นเรื่องง่ายกว่ามากที่เราจะเขียนถึงเคล็ดลับความสำเร็จและสิ่งที่เราภาคภูมิใจ ในสังคมที่ชื่นชมความสำเร็จและความร่ำรวย มันง่ายกว่ามากที่เราจะเลือกเก็บซ่อนรอยแผลทางการเงินและ

อดีตอันไม่เรียบร้อยไว้หลังม่านลวงตา แล้วแสร้งทำเป็นผู้ชนะที่ไร้รอยขีดข่วน แต่คุณทรายกลับเลือกวิถีทางที่กล้าหาญและทรงเกียรติยิ่งกว่านั้น เธอกระชากหน้ากากของความผิดพลาด ขาดสติ และความโลภที่เคยครอบงำตัวเองออกมาสับจนละเอียด ไม่ใช่เพื่อเรียกร้องความเห็นใจ แต่เพื่อใช้บาดแผลของตัวเองเป็นเกราะคุ้มกันและบทเรียนราคาแพงให้แก่ผู้อื่น

สิ่งที่ทำให้หนังสือเล่มนี้โดดเด่นและควรค่าแก่การหยิบขึ้นมาอ่านอย่างพินิจ คือการที่มันไม่ได้หยุดอยู่เพียงแค่บันทึกความเจ็บปวดส่วนตัว คุณทรายไม่ได้ปล่อยให้ความพังทลายกลายเป็นจุดจบ แต่ใช้มันเป็นห้องทดลองทางปัญญา เธอเปลี่ยนความโกรธแค้นในโชคชะตาให้กลายเป็นความกระหายความรู้อย่างบ้าคลั่ง ขังตัวเองเพื่อสแกนและถอดรหัสความมั่งคั่งของมหาเศรษฐีระดับโลกและกลโกงของเหล่ายอดนักต้มตุ๋นในประวัติศาสตร์ จนสามารถตกผลึกออกมาเป็นระบบคิดที่คมกริบ นี่คือการประสานระหว่าง **‘ประสบการณ์จริงที่นองเลือด’** เข้ากับ **‘ทฤษฎีและการวิเคราะห์เชิงระบบ’** ที่หาได้ยากยิ่งในหนังสือการเงินยุคปัจจุบัน

ตลอดการเดินทางในแต่ละหน้ากระดาษ ผู้อ่านจะได้รับรู้ถึงวิถีชีวิตและชั้นเชิงของเหล่าผู้กุมอำนาจทางเศรษฐกิจ ทั้งในแง่ของวิสัยทัศน์ที่ยิ่งใหญ่ วินัยอันโหดหิน และในขณะเดียวกันก็เปิดเผยเล่ห์กลอันแยบยลของปีศาจในโลกธุรกิจและการเงินเหล่านั้น คุณจะได้รับบทเรียนทางการเงินที่ทั้งสั่นสะเทือนอารมณ์และเปี่ยมด้วยข้อมูลเชิงลึก แต่ละบททำหน้าที่กระตุกต่อม “เอ๊ะ” และพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวเรากับเงินเสียใหม่

นอกจากนี้ แนวคิดเรื่อง “ปีศาจตัวเล็ก” หรือ “Little Monster” ยังเป็นการมอบนิยามใหม่ให้แก่การเอาตัวรอดทางการเงิน มันไม่ใช่การกลายพันธุ์เป็นสิ่งชั่วร้ายที่เอารัดเอาเปรียบผู้คน หากแต่เป็นการปลุกความตื่นรู้ การมีสติที่เท่าทันโลก การสะสมอาวุธทางปัญญาและเขี้ยวเล็บเพื่อปกป้องตัวเองและคนที่เรารัก ในระบบนิเวศการเงินที่เต็มไปด้วยเหล่านักล่า การเป็นเพียงเหยื่อ

ผู้อ่อนแอและใสซื่อไม่ใช่คุณธรรมแต่คือความประมาท และการเติบโตเป็นปีศาจที่รักดี ปีศาจที่เปี่ยมด้วยความกระหายรู้ วินัย และความรับผิดชอบต่างหากที่จะช่วยให้เราสามารถหยัดยืนและส่งต่อคุณค่าที่แท้จริงให้แก่ผู้อื่นได้อย่างมั่นคงและมีศักดิ์ศรี

ผมเชื่อว่าหนังสือเล่มนี้จะเป็นทั้งแรงบันดาลใจและจุดเริ่มต้นของการเติบโตของใครหลายคน ไม่ว่าคุณจะเป็นมือใหม่ที่เพิ่งเริ่มต้น หรือกำลังเผชิญหน้ากับความมืดมนทางการเงินและพยายามลุกขึ้นยืนใหม่อีกครั้ง ลองเปิดใจอ่านหนังสือเล่มนี้ดูครับ เผื่อว่าคุณจะได้ยินเสียงกระซิบของ “เจ้าปีศาจตัวน้อย” ที่อยู่ข้างใน ซึ่งแท้จริงแล้วมันรักและหวังดีกับคุณมากเหลือเกิน

พิริยะ สัมพันธารักษ์

คำนิยม

ผมรู้จัก “ทราย” ตั้งแต่สมัยที่ทรายยังเป็นนักข่าวของรายการ*ข่าว 3 มิติ*

ถ้าย้อนกลับไปวันนั้น แล้วมีใครมาบอกผมว่าวันหนึ่งทรายจะกลายเป็นคนที่หมกมุ่นกับเรื่องธุรกิจ การเงิน การลงทุน อ่านเรื่องราวของมหาเศรษฐีทั่วโลก แล้วนำมาเขียนเป็นหนังสือชื่อ *ปีศาจตัวเล็กส่องเส้นทางอภิมหาเศรษฐี* ผมคงหัวเราะแล้วถามกลับว่า

“ทรายเนี่ยนะ?”

เพราะทรายที่ผมรู้จักในตอนนั้นยังเป็นเพียงนักข่าวเด็ก ๆ คนหนึ่ง ความรู้รอบตัวก็ยังไม่ค่อยมี ชนิดที่ว่าจังหวัดไหนอยู่ภาคอะไรก็ยังไม่ค่อยรู้ มีอีกหลายเรื่องที่ต้องเรียนรู้ และแน่นอนผมยังมองไม่เห็นเค้าลางอะไรเลยว่าวันหนึ่งเธอจะเลือกเดินในเส้นทางนี้

แต่สิ่งหนึ่งที่ผมจำได้คือทรายเป็นเด็กที่มีพลัง มีความอยากรู้อยากเห็น และพร้อมจะลองอะไรใหม่ ๆ อยู่เสมอ

แล้ววันหนึ่งเธอก็ลาออกจากรายการ*ข่าว 3 มิติ* ไปเรียนต่อต่างประเทศ

หลังจากนั้นชีวิตของทรายก็พาไปอีกหลายทาง ทำธุรกิจบ้าง ลงทุนบ้าง สำเร็จบ้าง พลาดบ้าง และช่วงหลังเราก็ไม่ค่อยได้เจอกัน

แล้วอยู่ ๆ วันหนึ่ง ผมก็พบว่า...

ทรายกลายเป็น *Money Monster* ไปแล้ว

ตอนแรกผมก็สงสัยเหมือนกันว่ามันเกิดอะไรขึ้นระหว่างทาง จนได้อ่านหนังสือเล่มนี้ ผมถึงได้รู้ว่าทรายไม่ได้ตื่นขึ้นมาในเช้าวันหนึ่งแล้วเก่งเรื่องเงินขึ้นมาทันที เธอเคยเข้าไปลงทุนทั้งที่ตัวเองก็ยอมรับว่าแทบไม่มีความรู้ เคยทุ่มแบบ All-in เคยได้กำไรจนคิดว่าตัวเองเข้าใจเกม และก็เคยเจ็บจากการลงทุนจนต้องกลับมาตั้งหลักใหม่

ที่ผมชื่นชมคือ หลังจากรู้ว่าตัวเอง “ไม่รู้” ทรายไม่ได้พยายามทำเป็นรู้ แต่กลับไปเรียน อ่านหนังสือ ศึกษา และใช้เวลาอยู่กับมันอย่างจริงจัง จนเรื่องที่ครั้งหนึ่งแทบไม่รู้กลายมาเป็นเรื่องที่เธอสามารถนั่งเล่าให้คนอื่นฟังได้เป็นฉาก ๆ

พออ่าน *ปีศาจตัวเล็กส่องเส้นทางอภิมหาเศรษฐี* ไปเรื่อย ๆ ผมรู้สึกว่าหนังสือเล่มนี้ไม่ได้มีแค่เรื่องของแบรนด์กุชชี (Gucci) ชาแนล (Chanel) หลุยส์วิตตอง (Louis Vuitton) เน็ตฟลิกซ์ (Netflix) เทนเซ็นต์ (Tencent) BYD หรือเรื่องราวของเหล่ามหาเศรษฐีระดับโลก แต่มีเรื่องของ “ทราย” ซ่อนอยู่ในนั้นด้วย

เพราะแทบทุกเรื่องที่เธอเลือกนำมาเล่าล้วนวนกลับมาที่คำถามคล้าย ๆ กันว่า *คนคนหนึ่งสามารถสร้างตัวเองขึ้นมาได้อย่างไร? ตัดสินใจอย่างไรในวันที่เจอโอกาส? และทำอย่างไรเมื่อคิดผิดหรือชีวิตไม่เป็นอย่างที่คิด?*

ผมอ่านแล้วก็อดนึกถึงเด็กที่เคยนั่งอยู่ในกองข่าว 3 มิติไม่ได้

จากคนที่ยังมีอะไรให้เรียนรู้อีกเยอะในวันนั้น กลับเป็นคนที่มานั่งเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับมหาเศรษฐีและบทเรียนทางธุรกิจให้ผมอ่านในวันนี้

ชีวิตคนเราน่าสนใจตรงนี้แหละครับ

เราไม่ควรรีบตัดสินใครจากวันที่เขายังไปไม่ถึงไหน เพราะเราไม่มีทางรู้เลยว่าอีกสิบปีข้างหน้าคนคนนั้นจะพาตัวเองไปได้ไกลแค่ไหน

และสำหรับผม นี่อาจเป็นสิ่งที่หนังสือเล่มนี้ทำให้ผมคิดมากที่สุด

ไม่ใช่เรื่องที่ว่าจะต้องรวยอย่างไร

หรือจะต้องกลายเป็น “ปีศาจ” แบบใคร

แต่คือ **คนเราสามารถสร้างตัวเองขึ้นมาใหม่ได้เสมอ ถ้ายังไม่หยุดเรียนรู้**

กิตติ สิงหาปัด

ข่าว 3 มิติ

คำนิยม

ก่อนอื่นเลยต้องบอกว่า การได้รับเกียรติให้เขียนคำนิยมในหนังสือเล่มนี้ถือว่า “เป็นเกียรติอย่างยิ่ง” ค่ะ สำหรับคนที่เป็นทั้งแฟนคลับและน้องสาวร่วมวงการของ**พี่ทราย - โศธิดา โชติวิจิตร**คนนี้

นอกจากความชื่นชมที่มีให้ตลอดแล้ว หลังจากที่ได้รู้จักและพูดคุยกัน ฉันมั่นใจมาก ๆ ว่าหนังสือเล่มนี้จะทำให้ทุกคนรู้จักพี่ทรายมากขึ้นในมุมมองที่แตกต่างออกไป ไม่ใช่พิธีกรสาวสุดแซ่บ ปีศาจสาวของวงการการเงิน แต่เป็น “ทราย” ที่เป็นเหมือนคนทั่วไป มีความสำเร็จ มีความสุข มีความผิดพลาด ไม่สมหวัง และมีความ “อยาก” เหมือนที่มนุษย์ทุกคนเป็น

แต่สิ่งที่พิเศษคือ การสะสมจากประสบการณ์การทำงาน การอ่านค้นคว้าหาข้อมูล รวมถึงการลงทุน ลงสนามด้วยตัวเอง ทั้งหมดนี้เป็นหนทางที่พี่ทรายตั้งใจเลือกเรียนรู้ และเลือกที่จะมาเล่าให้กับทุกคนได้อ่าน โดยที่คุณไม่จำเป็นต้องประสบพบเจอกับตัวเอง เพราะบางเรื่องราว การมีคนมาเล่าให้ฟังว่ามันเป็นอย่างไรนั้นดีกว่าการเจอกับตัวเองเสมอ (เช่น การที่พอร์ตแตก เป็นต้น)

นี่คือเหตุผลที่อยากชวนทุกคนอ่านหนังสือเล่มนี้ ไม่ว่าคุณจะเพิ่งเริ่มต้นจัดการเงิน เป็นนักลงทุน หรือเป็นคนที่เคยผ่านประสบการณ์ทางการเงินมามากแล้ว เพราะเรื่องราวของพี่ทรายอาจไม่ได้ทำให้เรารวยขึ้นในทันที แต่มีโอกาสทำให้เรา **“มองเรื่องเงิน มองความเสี่ยง มองโอกาส และมองชีวิตของตัวเองเปลี่ยนไป”**

ขอแสดงความยินดีกับพี่ทรายสำหรับหนังสือเล่มแรกด้วยนะคะ

และหวังว่าหนังสือเล่มนี้จะเป็นอีกหนึ่งจุดเริ่มต้นที่ทำให้คนจำนวนมากได้กลับมาทบทวนว่า

“สุดท้ายแล้วเราไม่ได้หาเงินเพื่อให้มีเงินมากที่สุดในโลก เพราะมันคงเป็นไปไม่ได้

แต่เราหาเงินเพื่อให้ชีวิตมีทางเลือกมากขึ้นสำหรับทั้งตัวเองและคนที่เรารักต่างหาก”

นาโอมิ - ธนัชภรณ์ นิชิยาม่า

สารบัญ

บทนำ 15

01 เริ่มใหม่ด้วยความว่างเปล่า 19
- สเตตัสที่พังทลาย 22
- ซึมหรือซิ่ง? 24
- โชคของคนเริ่มเล่น 26
- เพื่อนรักนักเชือด 28
- สัญญาปีศาจ 30

02 แกะรอยยักษ์ลักเซอรี (Fashion & Luxury Sector) 35

เฮาส์ออฟกุชชี (House of Gucci) กุชชิโอ กุชชี (Guccio Gucci) 40
- จากเบ๊สู่บอส 42
- ความพังทลายหมายเลข “สาม” 44
- No more Gucci 48
- สรุปบทเรียนจากเรื่องราวของกุชชี 51

Qui qu’a vu Coco กาเบรียล บอเนอร์ “โคโค่” ชาแนล (Gabrielle Bonheur “Coco” Chanel) 53
- เงินเท่านั้นที่ทำให้ฝันเป็นจริง 54
- เฮาส์ออฟชาแนล (House of Chanel) 58
- Sleeping with the Enemy 60
- สรุปบทเรียนจากเรื่องราวของโคโค่ ชาแนล 62

สินทรัพย์ที่สำคัญคือความ “เชื่อมั่น” ในตัวเอง เจียนนี เวอร์ซาเช่ (Gianni Versace) 65
- เด็กชายบ้ากาม 67
- เฮาส์ออฟเวอร์ซาเช่ (House of Versace) 69
- “เราไม่ขายครอบครัว” 72
- สรุปบทเรียนจากเรื่องราวของเจียนนี เวอร์ซาเช่ 75

กลางป่าถึงปารีส เดินเท้าเปล่าสู่การเป็นเบอร์หนึ่ง
หลุยส์ วิตตอง (Louis Vuitton) 78
กลางป่าสู่ปารีส 80
นวัตกรรมที่ตอบโจทย์ 81
หมาป่าในเสื้อคลุมผ้าแคชเมียร์ (Wolf in Cashmere) 83
เดอะเทอร์มิเนเตอร์ (The Terminator) 86
ขยำ้เงียบ 88
สรุปบทเรียนการสร้างแบรนด์จาก "หลุยส์วิตตอง" 90
บทเรียนจากกิ๊นธุรกิจของ "แบร์นาร์ด อาร์โนลต์" 91
วิกฤตยักษ์ล้ม 92
แฉ 93
ตะกร้าใบใหญ่ 96
สรุปบทเรียนจาก "วิกฤตยักษ์ล้ม" 100
บรรณานุกรม 102

03 สมรภูมิเทคและสื่อ
(Tech & Media Sector) 107

การล้มยักษ์ด้วยนวัตกรรมและความแค้น
เน็ตฟลิกซ์ 110
แค้นนะ... แต่ยอม 110
ธุรกิจที่คนจ่ายเงินซ้ำ 116
ล้มยักษ์ 118
ออริจินัลคอนเทนต์ (Original Content) 121
สรุปบทเรียนจากเรื่องราวของเน็ตฟลิกซ์ 124
การกลายร่างเป็นมังกรของ "นักก๊อบมหาประลัย"
เทนเซ็นต์ (Tencent) 126
Creative Imitation 128
Killer Copycat 131
ราชาผู้สร้าง (King Maker) 134
ครรภ์ฉลาม (Shark Womb) 137
ติ๊กต็อก (TikTok) 138
สรุปบทเรียนจากเรื่องราวของเทนเซ็นต์ 142
เด็กกำพร้าผู้คว่ำยักษ์ใหญ่ในโลกยานยนต์
BYD 144
ชายที่ไร้ต้นทุน 146
Build Your Dream 148

โคโรลลาก๊อบปี้ (Corolla Copy) 150
ขูดเบนซ์ 152
สรุปบทเรียนจากเรื่องราวของ BYD 157

คนบ้าพอเท่านั้นที่จะเปลี่ยนโลกได้
อีลอน มัสก์ 159
ไม่ได้เริ่มจากศูนย์ 160
ตายเท่านั้น 163
นิยามของความปกติ 168
สรุปบทเรียนจากเรื่องราวของอีลอน มัสก์ 170

ชายผู้เดิมพันกับอนาคตด้วยอนาคต
มาซาโยชิ ซัน (Masayoshi Son) 172
อยากรวยต้องทำไง? 174
มหาเศรษฐีเงินล้าน (Millionaire) 176
3 วัน 70,000 ล้านดอลลาร์ 178
Wall Street Bet 182
สรุปบทเรียนจากเรื่องราวของมาซาโยชิ ซัน 184
แสนล้านดอลลาร์ 186
บรรณานุกรม 188

04 AI-อำนาจ-มนุษยชาติ-อนาคต 191
อีลอน (อีกแล้ว) 194
ไม่แสวงหากำไร? 198
You're fired 199
AI - อุดมการณ์ - อำนาจรัฐ 201
สัญญาน่าสงสัย 204
ไม่พร้อมรบ! 207
เบื้องหลังระบบสังหาร 209
ทรานส์ฮิวแมนนิสม์ (Transhumanism) 212
สรุปบทเรียนจากสงครามเทคโนโลยีและมหาอำนาจ AI 218
บรรณานุกรม 221

05 ธุรกิจและอุตสาหกรรมยุคบุกเบิก
(Industrial & Capital Sector) 223

พื้นรางและตึกสูง
แอนดรูว์ คาร์เนกี 226
1.2 ดอลลาร์ 226
คู่แข่ง คู่แค้น 229

ระฟ้า 232
เจอกัน... ในนรก 234
ทองคำสีดำของ
จอห์น ดี. ร็อกกีเฟลเลอร์ 238
บุตรชายของปีศาจ (Devil) 240
SIC 243
ผูกขาดสมบูรณ์แบบ 245
ธนาคารกลืนธนาคาร
เจ.พี. มอร์แกน 249
จากรุ่นสู่รุ่น 250
มั่งคั่งกลางสงคราม 252
สรุปบทเรียนจากธุรกิจและอุตสาหกรรมยุคบุกเบิก 256
เกร็ดคิดเพิ่มเติม 258
บรรณานุกรม 260

06 อาณาจักรลวงตาและการฉ้อฉล
(The Illusive & Fraudulent Sector) 263

สัมพันธ์ - อำนาจ - โกงชาติ
โจ โลว์ (Jho Low) 266
รากฐานสายสัมพันธ์ 266
จุดอ่อน 270
1MDB 271
ไร้ร่องรอย 275
OneQueen OneCoin ราชินีแสนล้าน
รูจา อิกนาโตวา (Ruja Ignatova) 278
2,100 M 278
120,000 M 284
ทางหนีทีไล่ 288
อาชญากรรมจากความว้าเหว่
จิมมี จง (Jimmy Zong) 292
เพื่อนเป็นสุนัข สุนัขเป็นเพื่อน! 294
800 297
เพื่อนเพียงหนึ่งเดียว 301
บรรณานุกรม 306
สถานการณ์ปัจจุบันของ "สัญญาปีศาจ" 307

บทนำ

“มีเรื่องอยากสารภาพค่ะ...”

รู้ไหมว่าการที่ทรายยอมนั่งหลังขดหลังแข็งอ่านหนังสือวันละ 7-8 ชั่วโมงติดต่อกันเป็นปี ๆ เนี่ย ไม่ใช่เพราะอยากเป็น “คนฉลาด” อยากเท่หรืออะไรหรอกนะคะ แน่นอนว่าหนังสือช่วยอัปเกรดสมองเราได้เป็นอย่างดี แต่เหตุผลจริง ๆ ที่ทำให้ทรายลุกขึ้นมาเปลี่ยนชีวิตแบบถวายหัวขนาดนี้น่ะเหรอคะ

คือทรายก็แค่... **อยากรวย**

และที่สำคัญ ไม่อยากกลับไปเป็น*เหยื่อ*อีกแล้ว

ความฝันของทรายเรียบง่ายมากค่ะ นั่นคือ ทำยังไงก็ได้ให้มีเงินมากพอที่จะเป็นเกราะป้องกันเพื่อให้คนที่ทรายรักปลอดภัยไปตลอดชีวิต ทรายจึงก้มหน้าก้มตาหาเงินตั้งแต่เรียนจบ เก็บเงินทุกวิถีทางตามที่คนรอบข้างแนะนำ แถมทรายยังโชคดีกว่าหลาย ๆ คนตรงที่ไม่มีภาระ ไม่ต้องแบกหนี้ก้อนโตของครอบครัว จึงปั๊มเงินได้ดีจนแอบยิ้มในใจว่า “ความรวย” ของทรายอยู่ใกล้แค่เอื้อม

แต่ชีวิตก็เหมือนมะม่วง ถ้าพลาดเพียงนิดเดียวก็ร่วงได้ตลอด

เพราะช่วงอายุ 30 ปี ทรายดิ่งดาวน์จนมองไม่เห็นทางออก พังจาก “ความโง่เขลา” ที่อยากเข้าไปลงทุน ไม่ได้ศึกษาอะไรแต่กลับกระโดดเข้าใส่แบบไม่ลืมหูลืมตา กดซื้อ กดขาย ทำเหมือนกับว่าการลงทุนคือ “การพนัน”

ช่วงแรกก็พอมีกำไร แต่สุดท้ายพอร์ตที่ภูมิใจกลายเป็นซากปรักหักพัง ทำได้แต่นั่งมองความล้มเหลว เมื่อถึงจุดที่เกือบจะลุกเดินต่อไม่ไหวก็คิดได้ว่า ถ้ายังเป็นอยู่แบบนี้ทั้งความฝันและความหวังของ “นังนุ้งทราย” คงต้องพังทลายตามไปด้วย

ทรายจึงหยุดเสียใจ (แม้ไม่ใช่เรื่องง่ายแต่ต้องทำ) ก่อนตั้งคำถามว่า

“ทำไมเราถึงแพ้?” และพวกที่ชนะระดับโลก “เขาทำยังไง?”

นั่นคือจุดเริ่มต้นที่ทำให้ทรายยอมจมอยู่กับกองหนังสือเพื่อศึกษาประวัติศาสตร์ของมหาเศรษฐีที่สร้างอาณาจักรระดับโลก จนได้รู้ความจริงว่า... การจะรวยน่ะ มันไม่ได้ทำกันง่าย ๆ ทื่อ ๆ ตรงไปตรงมาอย่างที่เราเคยเรียนมาหรอกค่ะ **แต่ต้องอ่านเกมให้ขาด รู้เท่าทันเล่ห์เหลี่ยม และกล้าตัดสินใจในจังหวะที่คนอื่นไม่กล้า**

ทรายเลยบอกตัวเองว่า...

“ทราย... ถ้าเธออยากรวยและอยู่รอดในโลกที่โหดร้ายนี้ เธอต้องเลิกใสซื่อแบบคนธรรมดา แล้วหัดเป็น ‘ปีศาจ’ ตัวแสบที่โลกการเงินต้องยอมสยบซะ!”

และแล้วเราก็เป็น**ปีศาจ** แค่ไม่ค่อยเหมือนที่คิดไว้ ตอนแรกกะว่าจะดาร์ก ทำไปทำมากลับเผยร่างที่แท้จริง กลายเป็นปีศาจสีชมพู ขนฟู ฟรุ้งฟริ้ง ที่แอบมีเขี้ยวเล็บไว้ป้องกันตัว และมีสายตาที่สามารถมองได้อย่างทะลุปรุโปร่งว่าใครกำลังจะมาหลอกเรา (แล้วละมั้ง... อย่าเข้ามานะ!!)

และตลอดเวลาที่ทรายจมอยู่กับกองหนังสือ ทรายก็ได้รวบรวมตัวอย่างความสำเร็จที่เบื้องหลังเต็มไปด้วยคราบน้ำตา มาถอดรหัสดูว่า จากศูนย์ขึ้นไปสู่จุดสูงสุด คนรวยแต่ละคนนั้นใช้สูตรไหน และในวันที่ยักษ์เหล่านั้นล้ม พวกเขาพลาดตรงไหน ต้องแก้ไขอย่างไรถึงจะกลับมาได้

ทรายสแกนทั้ง “ด้านสว่าง” และ “ด้านมืด” ของเหล่านักสร้างอาณาจักรที่คนทั้งโลกมองว่าบ้า แต่พวกเขากลับกุมอำนาจเศรษฐกิจไว้ในมือ รวมไปถึงแอบส่องเหล่า “มิจจี้” อัจฉริยะที่เขย่าโลกการเงินจนสะเทือน เพื่อหาคำตอบว่าเส้นแบ่งระหว่างความรวยระดับปีศาจกับความพินาศจนทำให้ไม่เหลือแม้แต่ชื่อมันคืออะไร

จากนั้นสกัดเรื่องราวที่ถูกฝังเอาไว้ออกมาเป็นหนังสือเล่มนี้

หนังสือที่จะช่วยให้เพื่อน ๆ ใช้เป็นทางลัดในการสร้างความมั่งคั่ง โดยไม่ต้องลงไปจมอยู่ในกองหนังสือนานนับปีเหมือนที่ทรายทำ

การเริ่มต้นนับหนึ่งใหม่อีกครั้งบนกองซากปรักหักพังของทรายจะเป็นแบบไหน?

ทรายได้เรียนรู้อะไรจากบรรดานักธุรกิจระดับโลก?

คนที่เคยล้มจนหน้าคะมำไปแล้วแบบทราย กล้าลุกขึ้นมาเชิดหน้า แล้วบอกกับทุกคนว่า “ฉันจะรวยอีกครั้ง” ได้อย่างไร?

ทรายพร้อมจะแบไต๋ให้ได้รู้ทุกอย่าง ตั้งแต่วินาทีที่โลกของ “การลงทุน” ฟาดทรายจนสติหลุด ไปจนถึงวันที่ทรายสวมวิญญาณ “ปีศาจตัวแสบ” กลับมาคุมเกมการเงินของตัวเองได้

เรามาเลิกเป็นคนที่พยายามแทบตาย แต่ผลลัพธ์ที่ได้ก็แค่ค่าเฉลี่ยของคนทั่วไป... แล้วกลายเป็นปีศาจคิวต์ ๆ เริด ๆ ด้วยการนำความสำเร็จของคนอื่นมาเรียนรู้ไปพร้อมกัน

เพื่อน ๆ พร้อมหรือยังคะ

ถ้าพร้อมแล้ว มาค่ะ... ทรายจะเล่าให้ฟังว่าเป็นยังไง!

Sai_MoneyMonster

01

เริ่มใหม่...
ด้วยความว่างเปล่า

01.

ชีวิตทรายก็คล้ายกับทุกคนนะคะ คือมีขึ้นลงแบบเล็กน้อยถึงปานกลาง และบางครั้งก็ตีลังกาแบบรถไฟเหาะ กว่าจะเข้าที่เข้าทางก็ผ่านเหตุการณ์ที่ทำให้ดีใจ เสียใจ หัวเราะ และร้องไห้มานับไม่ถ้วน

หากเล่าย้อนไปยังจุดเริ่มต้น **ทราย-โศธิดา โชติวิจิตร** เป็นเด็กที่เติบโตมาในครอบครัวฐานะปานกลาง ซึ่งได้รับความรักแบบเต็มอิ่มชนิดที่เรียกว่า “ถูกสปอยล์” ก็คงไม่เกินจริงค่ะ ถ้าให้คะแนนความตามใจเต็มสิบ คุณพ่อและคุณแม่ของทรายคงได้สิบเอ็ดแบบชิล ๆ เพราะพวกท่านตามใจเก่งมาก นั่นเลยทำให้ชีวิตของทรายราบรื่นและไม่เคยต้องเดือดร้อนอะไรมากมาย โดยเฉพาะเรื่องเงิน

อย่างที่หลายคนรู้ว่าหลังจากเรียนจบทรายเริ่มต้นชีวิตการทำงานด้วยการเป็นนักข่าว สตาร์ตเงินเดือนตามเกณฑ์ที่ 15,000 บาท น้อยกว่าค่าขนมที่คุณพ่อให้ด้วยซ้ำ ซึ่งตอนเริ่มทำงานแรก ๆ คุณพ่อก็ยังให้ค่าขนมอยู่ แม่ก็ยังคอยเตรียมอาหารการกินไว้ให้ตลอด แถมคุณพ่อยังชอบแอบเอาเงินมาหยอดใส่กล่องหน้ารถให้เป็นประจำ เพราะกลัวลูกสาวจะไม่มีเงินใช้ ซึ่งปัญหาในตอนนั้นไม่ใช่ไม่มีเงินใช้ แต่คือ... ไม่มีเวลาใช้เงินค่ะ แอปพลิเคชันออนไลน์ก็ยังไม่มี แล้วเราทำงานข่าวกินเวลา 6 วันต่อสัปดาห์ มีวันหยุดสัปดาห์ละ 1 วัน เวลาได้หยุดนะแค่หายใจเข้าก็หมดไปครึ่งวัน อีกครึ่งวันก็นั่งหายใจออก เหนื่อยสุด ๆ ไปเลยละ และ...ใช่ ไม่มีเวลาได้ออกไปใช้เงินเลย บวกกับที่บ้านไม่มีหนี้สินอะไรให้ทรายต้องแบกรับ สิ่งที่เกิดขึ้นในตอนนั้นก็คือ...

ทรายมีเงินเก็บเยอะมาก! (เล่าหรืออวดเนี่ย ฮา)

ถามว่าเยอะขนาดไหนน่ะเหรอคะ? ก็มากพอที่จะทำให้ทรายตัดสินใจลาออกจากงานนักข่าวเพื่อมาลงมือเปิดบริษัทดีไซเนอร์ตามความฝันของตัวเองได้เลยละค่ะ

หลังจากที่ทรายผันตัวมาเปิดบริษัทของตัวเอง ซึ่งก็เป็นช่วงเวลาที่สอดรับกับจังหวะเศรษฐกิจที่ดี จากพนักงานเงินหมื่น ขยับมาจับเงินแสน และได้แตะเงินล้าน ความสำเร็จที่หลั่งไหลเข้ามาในตอนนั้นทำให้ทรายหลงคิดว่า ***"เฮ้ย เราเก่งว่ะ ควบคุมทุกอย่างได้หมดเลย"*** จนแอบติดนิสัยมองว่าเงินเป็นของ**หาง่าย**

ในตอนนั้นทรายเป็นเจ้าของกิจการที่กำลังมือขึ้น รวยขึ้น และพร้อมจะพุ่งทะยานแบบหยุดไม่อยู่ โดยที่ไม่รู้เลยว่าความชะล่าใจ ความประมาท และการมองเห็นค่าของเงินต่ำเกินไปในวันนั้น กำลังเปิดประตูต้อนรับพายุลูกใหญ่ที่จะพัดทรายให้ดิ่งพสุธาลงไปสู่หายนะที่ทำให้เงินเก็บทั้งชีวิตกลายเป็น...

ความว่างเปล่า

สเตตัสที่พังทลาย

แล้ววันคืนที่หอมหวานและความราบรื่นในชีวิตของทรายก็ถูกสั่งเบรกอย่างกะทันหัน เมื่อโลกทั้งใบถูกจู่โจมด้วยวิกฤตโควิด-19 (Covid-19) มรสุมลูกใหญ่ถล่มเข้ามา ทำให้ทรายต้องเผชิญหน้ากับสถานการณ์ที่ยากลำบากอย่างที่ไม่เคยเจอมาก่อน พยายามประคับประคองและยื้อลมหายใจของธุรกิจ แต่ท้ายที่สุดทรายต้องทำการตัดสินใจครั้งใหญ่ในชีวิต นั่นคือการที่ต้อง "ปิดบริษัท" ของตัวเองลง

การปิดกิจการในตอนนั้นไม่ได้แปลว่าทรายล้มละลายหมดเนื้อหมดตัวนะคะ แต่เป็นการตัดสินใจตัดใจโดยผ่านการทบทวนอย่างรอบคอบแล้วว่าจะปิดจบตรงนี้ Cut Loss มีเงินทุนเหลือ หรือสู้ต่อแล้วต้องมีหนี้... ซึ่งทรายไม่ชอบการมีหนี้ เลยตัดสินใจว่าปิดค่ะ

ตัดทิ้งไปทันที หลอกตัวเองซ้ำ ๆ เพื่อให้ได้กดออร์เดอร์ตามใจอยาก โดยไม่เฉลียวใจเลยสักนิดว่าพฤติกรรมการตีกราฟหาเส้นเข้าข้างตัวเองแบบนี้ มันคือพฤติกรรมเริ่มต้นของ “ผี” ที่ในแต่ละวันจะคิดแค่ว่าทางไหนที่จะพาตัวเองเข้าสู่...

โลกของการพนัน

โชคของคนเริ่มเล่น

ทรายทำหน้าที่เป็นนักลงทุนผู้ชาญฉลาดได้อย่างสมบูรณ์แบบ (กี่โมง) ทำให้วัน ๆ ของทรายในตอนนั้นคือการนั่งถลึงตาเฝ้าหน้าจอเทรดทุกลมหายใจเทรดเป็นรายนาที หรือขยับลึกไปถึงรายวินาที ราวกับคนที่โดน “ผีพนัน” เข้าสิง ปล่อยให้ “ตัวโลภ” ในใจตื่นขึ้นมาเข้าควบคุมสมอง การตัดสินใจซื้อ-ขายทุกอย่างไม่ได้อยู่บนฐานของเหตุผล ตรรกะ หรือความรู้ใด ๆ เลย แต่ถูกขับเคลื่อนด้วยแรงจิตวิทยาของความอยากได้อยากมีและอารมณ์ที่พลุ่งพล่านล้วน ๆ

ด้วยความรู้เรื่องกราฟเทคนิคอลที่เพิ่งเรียนมาแบบงู ๆ ปลา ๆ ผสมโรงกับ “ตัวโลภ” ที่คอยกระซิบข้างหูอยู่ตลอดเวลาว่า “ทราย... แกมันเริ่ด! แกมันเหนือกว่าคนอื่น” เลยทำให้ปักใจเชื่อไปเองว่าจะสามารถเอาชนะได้ทุกตลาด ตั้งแต่ภูธรยันระดับเวิลด์คลาส ไม่มีตลาดไหนในโลกที่ทรายต้องกลัว ลุยอัดเงินหมดหน้าตักแบบเข้าสุดออกสุดในทุกไม้

แล้วความซวยที่มาในคราบของความโชคดีก็เกิดขึ้น เพราะทรายดันไปติดกับดักที่เรียกว่า “โชคของคนเริ่มเล่น (Beginner’s Luck)” ดวงดันดีจัด เข้าเมื่อไรก็ได้ กดซื้อแบบไหนกำไรก็พุ่ง จนคิดว่าตลาดหุ้นก็ไม่เท่าไร ขอย้ายไปเล่นในสมรภูมิที่ขึ้นชื่อว่าปราบเซียนที่สุดในตอนนั้นอย่างบิตคอยน์ (Bitcoin)

ด้วยความกล้าแบบบ้าบิ่น กดเทรดแบบมีหลักการ (?) แต่ดวงที่เหลือยังทำงานฟาดกำไรไปมากกว่า 500%

บอกได้คำเดียวเลยค่ะว่าจุดนี้แหละคือ “ยาพิษเคลือบน้ำตาล” คำโตที่โคตรอันตราย เพราะเมื่อเงินมันได้มาง่าย ๆ ตัวโลภในใจมันก็ยิ่งขยายร่างสั่งการให้ทรายสรุปเองเออเองทันทีว่า

“เห็นไหมล่ะ เราเก่ง! เราคุมตลาดได้ สบายอยู่แล้ว!”

เมื่อเสพติดรสชาติ “ความรวยเร็ว” ที่ตัวโลภป้อนให้จนถอนตัวไม่ขึ้น ทรายก็เริ่มมองหาเครื่องทุ่นแรงที่จะทำให้รวยทางลัดยิ่งกว่าเดิมด้วยการเปิดโหมดใช้เลเวอเรจ ((Leverage) คือการใช้เงินกู้เพื่อเพิ่มขนาดการลงทุนให้ใหญ่กว่าทุนตัวเอง) สูงลิบลิ่วถึง 125 เท่า และกลายเป็นทาสหน้าจอหนักขึ้นไปอีก บางคืนอดหลับอดนอนนั่งตาค้างรอฟังข่าวประกาศตัวเลขเศรษฐกิจตอนตี 1 ตี 2 เพื่อที่จะได้กดออร์เดอร์ซิ่ง หวังจะคว้ากำไรก้อนยักษ์

จนเช้าวันหนึ่ง วันที่ตลาดไม่ได้เดินไปตามกราฟที่วาดไว้ ความผันผวนรุนแรงเหวี่ยงกลับมาบอกว่า **ความรู้ที่แท้จริงในการลงทุนของทรายอยู่ระดับไหน** ระดับที่ระบบแจ้งเตือนมาร์จินคอล (Margin Call)[1] ส่งข้อความ (Message) มาปุ๊บหายใจอีกเฮือกเดียวพอร์ตสะอาดเลยค่ะ!

[1] มาร์จินคอล (Margin Call) คือ การที่บริษัทหลักทรัพย์หรือโบรกเกอร์ส่งสัญญาณเตือนให้นักลงทุนนำเงินสดหรือหลักทรัพย์มาเพิ่มในบัญชี เนื่องจากมูลค่าหลักประกันในพอร์ตลดลงต่ำกว่าเกณฑ์ความปลอดภัยที่กำหนดไว้

ทรายตกลงใจที่จะโอนบิตคอยน์ก้อนสุดท้ายที่เหลืออยู่ทั้งหมดส่งไปให้พวกเขา... โดยที่ไม่รู้เลยว่ามิตรภาพแสนดีระยิบระยับตรงหน้านี้ แท้จริงแล้วมันคือมีดโกนอาบน้ำผึ้งที่เตรียมกรีดซ้ำลงบนแผลเดิมของทรายให้เหวอะหวะ...

ยิ่งกว่าเดิม

สัญญาปีศาจ

และแล้ว... วันนั้นก็มาถึงจนได้

วันที่ตื่นมาแล้วพบว่าหน้าต่างแอปพลิเคชันลวงโลกนั้นได้ปลิวหายวับไปในอากาศพร้อมกับคนกลุ่มเหล่านั้น รวมถึงพี่มิตรที่บล็อกทุกช่องทางการติดต่อ ถามว่าในวินาทีที่ความจริงปรากฏตรงหน้า ทรายช็อกไหม?

ยอมรับเลยนะคะว่าช็อก...

แต่ก็แค่แปดวินาทีเท่านั้นแหละค่ะ

เพราะสมองมันประมวลผลทันทีว่า “อ๋อ... หน้าตาของสแกมเมอร์ที่เขาเตือนกันในสื่อต่าง ๆ มันเป็นแบบนี้นี่เองสินะ” ทำให้เข้าใจแจ่มแจ้งว่าหายนะระลอกสองที่เกิดขึ้นนั้นได้บดขยี้เงินในบัญชีให้กลายเป็นเลขศูนย์ของจริง

แต่แทนที่จะบ่น ด่า หรือโวยวาย ทรายเลือกที่จะ “เจ็บเงียบ ๆ” ไม่โทร. ไปร้องห่มร้องไห้ ไม่บอกใครเลยแม้แต่คนเดียว เก็บความจริงอันโหดร้ายนี้ไว้กับตัวเอง 100%

ทรายอยากอธิบายตรงนี้ให้ฟังว่า ทรายไม่ได้ทนความเจ็บปวดเก่งกว่าใคร ไม่ได้กลัวความอับอาย หรือกลัวว่าครอบครัวและคนรอบข้างจะพากันมาซ้ำเติมในความโง่ของตัวเองหรอกนะคะ เพราะทรายรู้ดีว่าคุณพ่อ คุณแม่ และเพื่อนสนิทที่น่ารักของทรายไม่มีวันเอ่ยคำซ้ำเติมทรายให้เจ็บช้ำน้ำใจอย่างแน่นอน

แต่เหตุผลที่แท้จริงที่ทรายเลือกที่จะปิดปากเงียบสนิท เพราะทรายไม่อยากเอา “พลังงานลบ” หรือความรู้สึกแย่ ๆ ที่มันพังพินาศไปแบ่งให้คนที่ทรายรักค่ะ ทรายไม่อยากเห็นสายตาของคุณพ่อคุณแม่ที่ต้องมาคอยทุกข์ใจจากความผิดพลาดของลูกสาว ไม่อยากให้เพื่อนสนิทต้องมานั่งกอดคอร้องไห้เศร้าหมองไปด้วย ในเมื่อเรื่องราวก่อนหน้านี้ทั้งหมดทรายเป็นคนเริ่มต้นมันด้วยตัวเอง

ทรายปล่อยให้ความโง่เขลา ความโลภ และอีโก้ในใจมันนำทางจนทุกอย่างพังพินาศลงกับมือ เพราะฉะนั้นคนที่ต้องรับผิดชอบและกอบกู้ทุกอย่างกลับคืนมาก็ต้องเป็นตัวทรายเองคนเดียวเท่านั้น!

แน่นอนค่ะว่ามนุษย์เราเวลาทำอะไรพังยับเยินขนาดนี้ มันก็ต้องมีโมเมนต์ต่อว่าตัวเอง ซึ่งทรายก็เคยตำหนิตัวเองในกระจกเช่นกันว่า *“แกนี่มันทั้งโง่และโลภจริง ๆ มีสัญญาณเตือนภัยให้ ‘เอ๊ะ’ ตั้งหลายที มีเรื่องให้สะดุดใจตั้งกี่หน แต่ก็ยังหน้ามืดตามัวไปหลงเชื่อคำพูดของเขาอยู่นั่นแหละ!”*

แต่หลังจากพ่นคำพวกนั้น ทรายก็บอกตัวเองว่า การมานั่งตีโพยตีพายร้องไห้ฟูมฟาย หรือซ้ำเติมความผิดพลาดของตัวเองไม่ได้ช่วยเสกให้เงินก้อนเก่าลอยกลับเข้ามาในบัญชี การตำหนิตัวเองต่อไปมีแต่จะทำให้พลังงานในชีวิตติดลบและไร้ประโยชน์อย่างสิ้นเชิง

ทรายจึงจ้องหน้าตัวเองในกระจกอีกครั้ง แล้วพบว่าตรงหน้ามีทรายอีกคนในเวอร์ชันที่ดูเจ้าเล่ห์กว่าโผล่ออกมา แล้วพูดว่า *“ทราย... หลังจากวินาทีนี้ไป ฉันจะเลิกด่าแกแล้วนะ ฉันให้อภัยในความผิดพลาดและความโง่เขลาของแกในอดีตทั้งหมด แต่... มีข้อแม้ว่าแกต้องไปหาเงินก้อนนี้มาคืนฉันพร้อมดอกเบี้ยอีก 10 เท่า”*

02

แกะรอยยักษ์ ลักเชอรี

Fashion & Luxury Sector

02.

หลังจากปาดน้ำตา เชิดหน้า และยอมรับกับตัวเองตรง ๆ ว่าที่พังไปเพราะ “ความไม่รู้” ล้วน ๆ และหากยังทำแบบเดิมถึงจะมีอีกสิบล้านมาเติมก็คงกลายเป็นความว่างเปล่าอีกครั้ง นังทรายที่ทำสัญญากับปีศาจว่าจะหาเงินมาคืนพร้อมดอกเบี้ยอีกสิบเท่าคนนี้ ก็เริ่มปฏิบัติการ **“เติมของเข้าตัว”**

เพราะในตอนนั้นไม่เหลือทั้งเงิน ไม่เหลือทั้งงาน (เศร้านะเนี่ย) สิ่งเดียวที่พอมีคือ “เวลา” ทรายเลยตัดสินใจขังตัวเองไว้ในห้องแล้วกระโดดเข้าสู่โลกของหนังสือแบบถวายหัว ก้มหน้าก้มตาอ่านหนังสือวันละไม่ต่ำกว่า 7-8 ชั่วโมง

จากคนที่เคยนั่งเฝ้าหน้าจอ จ้องกราฟจนตาแฉะ และร้อนรนไปกับข่าวลือรายนาที ก็เปลี่ยนโหมดตัวเองให้กลายเป็น “เด็กเนิร์ด” ที่พร้อมบวกกับหนังสือเล่มหนาชนิดที่ว่าศาสตราจารย์เรียกพี่

แต่บอกก่อนนะว่าทรายไม่ได้เก่งกล้าขนาดเริ่มอ่านหนังสือวิชาการล้ำลึกที่ดูน่าเบื่อ ทรายเลือกเล่มที่ “กระดุ้งกระดิ้ง” มีลูกเล่นน่าติดตาม อ่านแล้วไม่หลับ มาเป็นตัวเปิดทาง ควบคู่ไปกับการหยิบหนังสือปรับ “มายด์เซ็ต (Mindset)” มาชุบตัวใหม่เพื่อกล่อมเกลาจิตใจที่เคยฟุ้งซ่านให้นิ่งขึ้น เพราะทรายค้นพบความจริงที่ว่า...

ถ้าจิตใจเราไม่นิ่งพอ ก็ไม่มีทางที่พอร์ตจะมั่นคงได้

ถ้าจิตใจไม่เฮลตี้ (Healthy) พอ ร่างกายและกระเป๋าสตางค์ของเราก็ไม่มีวันเฮลตี้ได้เช่นกันค่ะ

หลังจากทุ่มเทอ่านหนังสือจนเริ่มเข้าใจกลไกของเงิน และสิ่งที่ได้ก็ส่งผลดีเกินคาด เพราะความรู้ที่อัดแน่นมาตลอดปีทำให้ทรายได้รับโอกาสในการก้าวเข้าสู่งานเขียนวิเคราะห์การเงินแบบเต็มตัว แม้จะได้ค่าจ้างเริ่มต้นเพียง 3,000 บาท แต่ทรายก็ตั้งใจทำอย่างดีที่สุดจนงานออกมาปัง และถูกทาบทามเข้าทำงานในบริษัทใหญ่ รับหน้าที่เขียน วิเคราะห์ และทำคอนเทนต์จนรายได้เติบโตแบบก้าวกระโดดแตะหลักแสน เริ่มมีคนติดตาม มีคนเชื่อถือในเนื้อหาที่เราย่อยมาให้

แต่ทำไปทำมา...

ปีศาจตัวเล็กในหัวก็เริ่มสะกิดทรายอีกครั้งว่า

“ทราย ๆ แกทำงานแบบนี้ก็ดีอยู่หรอกนะ แต่ถ้าจะเอาให้รวยแบบพลิกชีวิตจริง ๆ แค่นี้ไม่รวยนะเว้ย!”

ทรายเริ่มมองเห็นเพดานของรายได้ และรู้ว่าถ้าอยากก้าวข้ามไปให้ถึงคำว่า “รวย” ต้องเลิกมองแค่ “ยอดเงินในบัญชี” แต่ต้องไปแกะรอย “วิธีคิด” ของคนที่สร้างอาณาจักรความสำเร็จ ลองเรียนรู้จากคนที่รวยที่สุดในอุตสาหกรรมนั้น ๆ เพื่อดูว่าพวกเขาวางเกมธุรกิจยังไง

โดยเริ่มมองหาต้นแบบจากแวดวงที่ทรายถนัดที่สุด นั่นคือ “ดีไซน์และแฟชั่น” เพราะเป็นโลกที่ทรายได้เข้าไปคลุกคลี และรู้ดีว่าเบื้องหลังความสวยหรูคือสมรภูมิที่ดุเดือดเลือดพล่าน และโลกของ “ลักเซอรีแบรนด์ (Luxury Brand)” นั้น แค่สินค้าดีไม่สามารถทำราคาได้ จำเป็นต้องขาย “อารมณ์” และ “มูลค่าที่มองไม่เห็น” ซึ่งนั่นแหละคือแก่นแท้ของการสร้างความมั่งคั่งแบบก้าวกระโดด

ทรายใช้เวลาคลุกคลีอยู่กับประวัติศาสตร์ของแบรนด์ยักษ์ใหญ่ ยิ่งขุดลึกก็ยิ่งสนุก เพราะสิ่งที่เจอไม่ใช่แค่ตัวเลขผลกำไรหรือกลยุทธ์การบริหารธุรกิจ แต่เป็นเรื่องราวของ “มนุษย์” ที่เต็มไปด้วยความทะเยอทะยาน การชิงดีชิงเด่น ความรักที่กลายเป็นความแค้น การเอาตัวรอดในสมรภูมิที่ไม่มีที่ว่างให้กับคนอ่อนแอ ที่สำคัญ ทรายได้เห็นว่ามหาเศรษฐีระดับโลกเหล่านี้ล้วนมี “ปีศาจ” สิงอยู่ในตัวทั้งนั้น

ปีศาจที่ทรายพูดถึงไม่ได้หมายถึงความชั่วร้ายหรือการคดโกงหรอกนะคะ แต่กลับเป็น “ความพยายามที่เหนือมาตรฐานมนุษย์ปกติ” ความกล้าที่จะทุบหม้อข้าวตัวเองเพื่อก้าวไปข้างหน้า และความนิ่งสงบในวันที่พายุธุรกิจพัดถล่มจนแทบสิ้นเนื้อประดาตัว

เรื่องราวเหล่านี้นี่แหละค่ะคือ “สารอาหาร” ชั้นดีที่ทรายดูดซับเอามาปรับใช้กับการวางแผนการเงินและการลงทุนของตัวเอง

การได้มองเห็นภาพจิกซอว์ที่กว้างขึ้น การอ่านงบการเงินหรือการตามข่าวเศรษฐกิจโลกที่เคยดูเป็นเรื่องน่าเบื่อ กลับกลายเป็นเกมที่น่าตื่นเต้นเมื่อเห็นว่า “ปีศาจตนไหนกำลังชนะในเกมนี้” และนั่นคือจุดเริ่มต้นที่ทำให้ทรายมั่นใจว่าต่อให้โลกจะวุ่นวายแค่ไหนหรือวิกฤตจะซัดกระหน่ำเข้ามาเพียงใด ทรายก็จะไม่กลับไปเป็น “เหยื่อ” ที่ยืนรอให้ใครเชือดอีกต่อไป

เฮาส์ออฟกุชชี

(House of Gucci)

กุชชิโอ กุชชี (Guccio Gucci)

แม้จะเต็มไปด้วยข่าวฉาวรสนัวที่ชวนให้เราต้องเข้าไป “ใส่ใจ” จนถึงขั้นถูกหยิบไปสร้างเป็นภาพยนตร์ฟอร์มยักษ์ในปี ค.ศ. 2021 ซึ่งในเวลานั้นมูลค่าแบรนด์พุ่งทะยานไปสูงถึง 23,000 ล้านดอลลาร์ (ประมาณ 8 แสนล้านบาท) เลยทีเดียว และถึงแม้ว่าในตอนนี้ (ข้อมูลช่วงต้นปี ค.ศ. 2026) มูลค่าของกุชชีจะปรับฐานลงมาอยู่ที่ประมาณ 11,300 ล้านดอลลาร์ (ประมาณ 400,000 ล้านบาท) แต่ก็ยังแข็งแกร่งพอที่จะติดท็อป 10 แบรนด์สินค้าลักเซอรีระดับโลกอยู่ดี

จากเบ๊สู่บอส

ปฐมบทของกุชชีในรุ่นสร้างตัวเนี่ยบอกเลยว่าสู้ชีวิตสุด ๆ เพราะ “กุชชิโอ กุชชี” ต้นตระกูลผู้ก่อตั้งแบรนด์ เกิดและเติบโตในครอบครัวที่ทำร้านหมวกที่เมืองฟลอเรนซ์ แต่ธุรกิจก็มาล้มละลายจนครอบครัวหมดตัว ทำให้กุชชิโอในวัย 18 ปีต้องระหกระเหินไปทำงานตามสถานที่ต่าง ๆ จนได้มาทำงานที่โรงแรมหรูแห่งหนึ่งซึ่งเป็นแหล่งรวมตัวของมหาเศรษฐีและ “เซเลบ” ระดับโลก

“สายตาปีศาจ” ของเขาเริ่มทำงาน เพราะกุชชิโอสังเกตเห็นว่าคนรวยที่มาพักที่โรงแรมมักจะประดับกายด้วยเครื่องหนัง เป็นกระเป๋าแบรนด์เนมแสนแพงที่มีดีแค่ความสวย แต่ไม่มีฟังก์ชันการใช้งานที่สะดวกสบายอะไรเลยแม้แต่น้อย

จุดนี้เองที่ทำให้กุชชิโอค้นพบความลับที่ว่า “แฟชั่น” คือจุดแบ่งระหว่างคน “มีเงิน” และคนที่ “ไม่มีเงิน” เขาจึงพยายามไปเก็บเกี่ยวประสบการณ์ในร้านกระเป๋าอยู่นาน จนกระทั่งอายุ 40 ปีกุชชิโอจึงได้ฤกษ์เปิดร้านกระเป๋าเล็ก ๆ เป็นของตัวเองชื่อว่ากุชชี ในปี ค.ศ. 1921

ด้วยความที่กุชชิโอรู้ใจคนรวยเป็นอย่างดีว่าพวกเขาใช้แต่สินค้าชั้นดีแต่กลับหาซื้อยาก กุชชิโอจึงแก้ปัญหาด้วยการทำกระเป๋าแฮนด์เมด (Handmade) สุดพรีเมียมขึ้นมาเพื่อตอบสนองความต้องการของเหล่าเศรษฐี จนทำให้มีชื่อเสียงและเป็นที่พูดถึงของบรรดาคนรวยในเมือง

แต่ความเก่งแค่อย่างเดียวไม่เพียงพอที่จะทำให้รวยได้หรอกนะคะ

เพราะแม้กุชชิโอจะรู้ใจลูกค้า มีทักษะการออกแบบที่เป็นเลิศ หรือผลิตงานออกมาได้ดีเยี่ยมแค่ไหน แต่เขากลับไม่ได้เชี่ยวชาญเรื่องการบริหารธุรกิจ สร้างหนี้สินรุงรังจนอาณาจักรเกือบพังพินาศ แต่สิ่งที่ช่วยต่อลมหายใจให้รอดพ้นวิกฤตจนไปต่อได้ในวันนั้นก็คือเงินที่ขอยืมมาจาก**โจวันนี วีตาลี (Giovanni Vitali)** ลูกเขยผู้แสนดี สามีของ**กรีมัลดา กุชชี (Grimalda Gucci)** ลูกสาวคนโตนั่นเองค่ะ

Qui qu'a vu Coco

กาเบรียล บอเนอร์ "โคโค่" ชาแนล
(Gabrielle Bonheur "Coco" Chanel)

ถ้าพูดถึงแบรนด์หรูระดับตัวแม่ที่ใครเห็นก็ต้องสยบ ชื่อของ "ชาแนล (Chanel)" คือหนึ่งในชื่อแรก ๆ ที่ผุดขึ้นมาในหัวแน่นอนค่ะ

แล้วรู้ไหมคะว่าในปี ค.ศ. 2025 นี้ มูลค่าแบรนด์พุ่งทะยานไปถึง 38,000 ล้านดอลลาร์ (ประมาณ 1.3 ล้านล้านบาท) เข้าไปแล้ว และหนึ่งในความปังที่ทำเอาใครหลายคนต้องปาดเหงื่อก็คือราคากระเป๋าชาแนลคลาสสิก (Chanel Classic) โดยเฉพาะรุ่น 11.12 ที่ราคาพุ่งแรงยิ่งกว่าราคาทองคำเสียอีก

จากที่ยุคหนึ่งเคยขายกันอยู่ที่ประมาณ 1,000 ดอลลาร์ (ประมาณ 34,000 บาท) แต่ปัจจุบันราคาพุ่งทะยานไปมากกว่า 10,000 ดอลลาร์ (ประมาณ 340,000 บาท) กันเลยทีเดียว

นอกจากความหรูหราจนเป็นที่หมายตาของสาว ๆ ทั่วโลกแล้ว ทรายบอกเลยว่าจุดกำเนิดของแบรนด์นี้ก็ “แซ่บ” พริกสิบเม็ดไม่แพ้กุชชีเลย เพราะ **กาเบรียล บอเนอร์ “โคโค่” ชาแนล** หรือ **“ป้าโคโค่”** (ทำไมเรียกกันแบบนี้นะ) ก็ดิ้นรนสู้ชีวิตหนักมากเพื่อปั้นแบรนด์นี้ขึ้นมา

จนจุดหนึ่งที่ต้อง “อยู่ให้รอด” นางก็งัดทุกกลยุทธ์ ทำทุกทางจนอาจเลยเส้น “ศีลธรรม” ของสังคมเลยก็ว่าได้

เรื่องราวชีวิตที่ยิ่งกว่าละครของป้าชาแนลจะเป็นยังไง และเราจะได้บทเรียนแบบไหนจากความใจเด็ดของนาง ตามทรายมา...

เดี๋ยวจะเมาท์ให้ฟัง

เงินเท่านั้นที่ทำให้ฝันเป็นจริง

เหมือนนิยายในฝันหรือชีวิตของผู้คนที่ประสบความสำเร็จนั่นแหละค่ะ เพราะป้าชาแนลเกิดมาในครอบครัวยากจนระดับเข้มข้น โดยเธอลืมตาดูโลกเมื่อวันที่ 19 สิงหาคม ค.ศ. 1883 ในบ้านที่แม่เป็นช่างซักรีดและพ่อที่เป็นเพียงคนเร่ขายเสื้อผ้าหาเงินให้อยู่รอดไปวัน ๆ และเมื่อโตมาอายุได้เพียง 12 ขวบ คุณแม่ก็ด่วนจากไป ทิ้งให้นางต้องเผชิญโลกกับคุณพ่อตัวดี ที่พอแต่งงานใหม่ปุ๊บก็หิ้วชาแนลไปทิ้งไว้ที่สถานรับเลี้ยงเด็กกำพร้าที่ดูแลโดยเหล่า... แม่ชี

เด็กผู้หญิงตัวเล็ก ๆ ที่ถูกทิ้งให้อยู่ในสถานที่ที่นางนิยามว่าเหมือน “คุก” สิ่งเดียวที่เยียวยาจิตใจและเป็น “อาวุธ” ให้นางในเวลาต่อมาก็คือการเรียนเย็บปักถักร้อยกับพวกแม่ชีนั่นแหละ

Sleeping with the Enemy

เมื่อชาแนลตั้งสติได้ว่าความรักมันกินไม่ได้ เกียรติยศและเงินทองต่างหากที่จะทำให้อยู่รอด นางจึงตั้งใจคิดค้นสินค้าที่จะมาตอบโจทย์ความต้องการของสาว ๆ ให้ได้ และในปี ค.ศ. 1921 นางก็ทำสำเร็จกับการออกน้ำหอมตัวท็อปอย่าง **Chanel No. 5** ซึ่งน้ำหอมขวดนี้ก็กลายเป็นสัญลักษณ์ของความรวยระดับไฮโซ และกลายเป็นน้ำหอมที่ขายดีอันดับหนึ่งของโลก

ทรายเคยได้ยินตำนานความ “หวิว” มาว่า มีคนไปถามมาริลิน มอนโร (Marilyn Monroe) ว่า “ใส่อะไรนอน?” แล้วนางก็ตอบกลับด้วยสายตาหยาดเยิ้มพร้อมประโยคที่ว่า *“ก็ใส่แค่ Chanel No. 5 ไม่กี่หยดสิคะ”* อุ๊ย! แซ่บไม่ไหว

แต่ในความปังมันมีความพังซ่อนอยู่ค่ะ เพราะการเสียคาเพลไปไม่ใช่แค่เสียคนรัก แต่หมายถึงการเสียหุ้นส่วนธุรกิจไปด้วย

ในยุคนั้นผู้หญิงฝรั่งเศสยังไม่มีสิทธิ์มีบัญชีธนาคารเป็นของตัวเองนะคะ (กดขี่เวอร์) นางเลยต้องกัดฟันหาหุ้นส่วนใหม่จนได้มาเจอกับปิแอร์ แวร์ไทเมอร์ (Pierre Wertheimer) ชายผู้ร่ำรวยและเก่งเรื่องแบรนด์หรู แต่สัญญาที่นางต้องเซ็นกับแวร์ไทเมอร์ในปี ค.ศ. 1924 มันคือ “สัญญาทาส” ชัด ๆ เพราะแวร์ไทเมอร์ให้ส่วนแบ่งกำไรน้ำหอมกับชาแนลแค่ 10% เท่านั้นเอง แต่นางก็ต้องยอมเซ็นเพื่อประคองธุรกิจให้ไปต่อได้

นั่นทำให้เกิดความแค้นเพิ่มขึ้นมาอีก และกลายเป็นพลังสร้างสรรค์จนทำให้ชาแนลขนขบวนสินค้ามาปฏิวัติโลกแฟชั่นผู้หญิงแบบรัว ๆ ทั้งรองเท้าชาแนลทูโทนสุดคลาสสิกโลโก้ CC ไขว้ที่เป็นตำนาน หรือแม้แต่ลิตเติลแบล็กเดรส (Little Black Dress : LBD) ชุดดำเรียบหรูที่ผู้หญิงทุกคนต้องมีติดตู้ รวมถึงชุดกีฬา ชุดว่ายน้ำ และเครื่องประดับจิวเวลรีที่ประโคมออกมาแบบไม่พัก

แต่ชีวิตมีขึ้นก็ต้องมีลง (อีกแล้ว)

แต่หนนี้ดูท่าว่าจะหนักหนาจนต้องทำอะไรบางอย่างเพื่อให้แบรนด์ที่เธอสร้างมาอยู่รอด

เรื่องนี้เกิดขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1940 เมื่อกองทัพเยอรมนีบุกปารีส สงครามโลกครั้งที่สองทำเอาทุกอย่างพังพินาศ แต่เชื่อไหมคะว่าร้านของชาแนลกลับไม่โดนทุบไม่โดนรื้ออยู่ร้านเดียว จนเริ่มมีข่าวลือหนาหูว่าที่เป็นแบบนี้ก็เพราะชาแนลมีความสัมพันธ์ลึกซึ้งกับนายทหารชั้นสูงของเยอรมันที่ชื่อฮันส์ กุนเทอร์ ฟอน ดิงลาเกอ (Hans Günther von Dincklage)

จุดนี้แหละค่ะที่เป็นที่มาของวลีเด็ด **“Sleeping with the Enemy”** หรือ “นอนกับศัตรู” ถึงขั้นมีหนังสือออกมาแฉในปี ค.ศ. 2011 เลยว่าป้าชาแนลของเราอาจจะไม่ได้ทำแค่เพื่อเอาตัวรอดนะคะ แต่นางรับภารกิจเป็น “สายลับ” เดินทางไปทั่วยุโรปเพื่อช่วยกองทัพเยอรมันที่เป็นศัตรูของชาติด้วย

ข่าวฉาวนี้ทำเอาชื่อเสียงของนางพังพินาศไปเลย ทำให้พอจบสงครามนางจึงต้องระเห็จไปกบดานอยู่ที่สวิตเซอร์แลนด์นานหลายปี

“โลกเก่ากำลังจะหายไป โลกใหม่กำลังจะเกิดใหม่ โอกาสมาถึงแล้ว และฉันจะคว้ามันไว้”

แต่คนอย่างชาแนลมีหรือจะยอมหายไปเฉยๆ?

เพราะขนาดอยู่สวิตเซอร์แลนด์นางยังตามติดแฟชั่นปารีสตลอด และมีแบรนด์หนึ่งที่ทำให้นางหงุดหงิดจนนั่งไม่ติด นั่นคือแบรนด์ดิออร์ (Dior) เพราะแบรนด์นี้ออกแบบชุดแบบเน้นรัดเอวตึงเป๊ะ ประดับประดาฟูฟ่องจนนางจิกกัดว่า “เหมือนเอาผู้หญิงมาใส่ชุดเก้าอี้นวม”

ในปี ค.ศ. 1954 ชาแนลในวัย 71 ปี จึงตัดสินใจหวนคืนวงการอีกครั้งที่ปารีสค่ะ แต่วีรกรรมช่วงสงครามตามมาหลอกหลอน ทำให้งานที่เธอทำออกมา “แป้กสนิท!” เพราะสื่อฝรั่งเศสพากันรุมประณามและแบนผลงานของเธอ

แต่ชาแนล “โนสนโนแคร์” แล้วหอบคอลเลกชันไปขายที่สหรัฐฯ แทน ซึ่งปรากฏผลตรงกันข้าม สินค้าของเธอประสบความสำเร็จถล่มทลาย สาว ๆ อเมริกันและดาราฮอลลีวูดตัวแม่ต่างพากันใส่ชาแนล จนในที่สุดป้าชาแนลก็กลับมาสวมมงกุฎ “ราชินีแห่งแฟชั่น” ได้อีกครั้งในวัย 75 ปี

ใครจะว่านางเป็นเมียน้อย เป็นสายลับนาซี หรือจะด่าอะไรก็เชิญค่ะ เพราะป้าชาแนลเคยทิ้งท้ายประโยคเด็ดไว้ว่า

“ฉันไม่สนใจหรอกว่าคุณจะคิดยังไงกับฉัน เพราะฉันก็ไม่เคยนึกถึงคุณเลยเหมือนกัน”

แสบทรวงดีไหมล่ะ

สรุปบทเรียนจากเรื่องราวของโคโค่ ชาแนล

จบความแซ่บของป้าชาแนลไปแล้ว ทรายก็ไม่ลืมที่จะนำเรื่องราวของตัวแม่แบรนด์หรูมาถอดบทเรียนและสรุปให้เพื่อน ๆ เข้าใจมากขึ้น โดยบทเรียนจากเรื่องราวของชาแนลที่สรุปได้มีดังนี้

① “ความทะเยอทะยาน” คือเครื่องยนต์สู่ความสำเร็จ

กาเบรียล “โคโค่” ชาแนล เริ่มต้นจากจุดติดลบในสถานเลี้ยงเด็กกำพร้า แต่นางไม่เคยยอมจำนนต่อโชคชะตา นางเลือกเดินออกจากคอนแวนต์พร้อมเป้าหมายที่ชัดเจนว่า “ฉันจะรวย” และใช้ความกดดันในอดีตเป็นเชื้อเพลิงในการถีบตัวเองขึ้นสู่สังคมชั้นสูง

กลางป่าถึงปารีส เดินเท้าเปล่าสู่การเป็นเบอร์หนึ่ง

หลุยส์ วิตตอง
(Louis Vuitton)

เราได้รู้เรื่องแบรนด์แฟชั่นไฮเอนด์สุดลักเซอรีมาหลายแบรนด์แล้วนะคะ แต่ถ้าถามว่าแบรนด์ไหนคือ “ที่สุด” ของโลกแฟชั่นในนาทีนี้ ชื่อของหลุยส์วิตตอง คือคำตอบ ด้วยมูลค่าแบรนด์ที่สูงทะลุ 300,000 ล้านดอลลาร์ หรือประมาณ 10 ล้านล้านบาท

แต่เส้นทางการเติบโตของตระกูลวิตตองกลับไม่ได้โรยด้วยกลีบกุหลาบหรอกนะคะ เพราะเมื่อธุรกิจเดินทางมาถึงทางแยกสำคัญ ความรุ่งเรืองที่สืบทอดกันมาหลายเจเนอเรชันก็ต้องเผชิญกับพายุความขัดแย้งภายในที่ยากจะประสานรอยร้าว

ในจังหวะที่มวลปัญหาโหมกระหน่ำ ชายหนุ่มหน้าใหม่ในวงการที่มีชื่อว่า แบร์นาร์ด อาร์โนลต์ (Bernard Arnault) นักธุรกิจหนุ่มไฟแรงผู้มีสัญชาตญาณนักล่า ก็ได้ก้าวเท้าเข้ามาในฐานะ “พันธมิตร” ที่คนตระกูลวิตตองไว้วางใจให้เข้ามาช่วยคลี่คลายสถานการณ์

กลางป่าสู่ปารีส

ย้อนกลับไปเมื่อวันที่ 4 สิงหาคม ค.ศ. 1821 หลุยส์ วิตตองลืมตาดูโลกในหมู่บ้านเล็ก ๆ ที่ชื่อว่าอองเช่ (Anchay) ในแถบเทือกเขาญูรา (Jura) ทางตะวันออกของฝรั่งเศส เขาเติบโตมาในสภาพแวดล้อมทุรกันดาร หมู่บ้านโอบล้อมไปด้วยป่าเขา ครอบครัวของเขาเป็นชนชั้นแรงงานที่สืบทอดอาชีพช่างไม้และเกษตรกรกันมาหลายรุ่น คุณพ่อเป็นชาวนา ส่วนคุณแม่ทำหมวกขาย รายได้ในตอนนั้นต้องบอกว่าแทบไม่พอกิน

แต่ความลำบากทางกายยังไม่เท่าความช้ำทางใจค่ะ เพราะเมื่อหลุยส์อายุได้เพียง 10 ขวบ คุณแม่แท้ ๆ ก็มาด่วนจากไป และคุณพ่อก็ตัดสินใจแต่งงานใหม่ทันที ความโชคร้ายของหลุยส์คือ เขาต้องเจอกับแม่เลี้ยงใจร้ายที่เหมือนหลุดมาจากในนิทาน จากบ้านที่เคยอบอุ่นกลับกลายเป็นนรกสำหรับเขา

เมื่อเซฟโซนที่เคยมีกลายเป็นอื่น หลุยส์ในวัย 13 ปีจึงตัดสินใจทำสิ่งที่เด็ดเดี่ยวที่สุดในชีวิต คือการหอบหิ้วของใช้ส่วนตัวเพียงน้อยนิดหนีออกจากบ้านไปเงียบ ๆ โดยมีเป้าหมายเดียวในใจคือ การมุ่งหน้าสู่ “ปารีส” เมืองที่เขาเชื่อว่าจะเปลี่ยนชีวิตของเขาให้ดีขึ้นได้

แต่การเดินทางครั้งนี้ใช้เวลายาวนานกว่าที่คิด เพราะระยะทางจากหมู่บ้านกลางป่าสู่ปารีสนั้นไกลกว่า 225 ไมล์ หรือราว 400 กิโลเมตร ในขณะที่หลุยส์เองไม่มีทั้งเงินหรืออาหารติดตัวเลย ทำให้เขาต้องเดินทางด้วยเท้าเปล่า ค่ำไหนนอนนั่น ซึ่งส่วนใหญ่ก็คือการนอนกลางป่าท่ามกลางความหนาวและความหิวโหย

หลุยส์เอาชีวิตรอดด้วยการขอรับจ้างทำงานทุกอย่างเพื่อแลกกับเศษเงินหรืออาหารตามหมู่บ้านที่เขาเดินผ่าน และนี่เองคือช่วงเวลาที่ได้บ่มเพาะวิชาช่างทั้งงานเหล็ก งานโลหะ ไปจนถึงการเย็บผ้า ทักษะที่เขาเก็บเล็กผสมน้อยมาตลอดทางได้กลายเป็นอาวุธลับที่เปลี่ยนชีวิตเขาไปตลอดกาล

ขย้ำเงียบ

จากที่เล่ามาจะเห็นว่าแบร์นาร์ดนั้นเด็ดขาดแค่ไหน เขาพร้อมที่จะศัลยกรรมตัดเนื้อร้ายที่มองว่าไม่ทำกำไรทิ้งทันที ตั้งแต่การตัดสินใจขายธุรกิจดั้งเดิมของครอบครัว ไปจนถึงการล้างบางอาณาจักรบูสักด้วยการโละโรงงานและธุรกิจสิ่งทอทิ้ง

แต่นอกจากความใจเด็ดแล้ว ฝีมือการบริหารของเขาก็เข้าขั้น “อัจฉริยะ” เลยค่ะ เพราะภายในเวลาเพียง 3 ปีที่เข้าไปบริหารบูสักแซ็งแฟรร์ (ปี ค.ศ. 1984-1987) จากนักธุรกิจหนุ่มที่แทบไม่มีพื้นฐานในโลกแฟชั่น กลับพลิกฟื้นธุรกิจให้พุ่งทะยานจนมียอดขายรวมสูงถึง 1,900 ล้านดอลลาร์ (ประมาณ 61,400 ล้านบาท) และกวาดกำไรเน้น ๆ ไปถึง 112 ล้านดอลลาร์ (ประมาณ 3,600 ล้านบาท) เลยทีเดียว

และฝีมือระดับเทพขนาดนี้ก็ไปเข้าตาเฮนรี ราคามิเยร์ผู้กุมบังเหียนหลุยส์วิตตอง ในตอนนั้นเฮนรีกำลังปวดหัวหนักเพราะดันไปทำศึกเกาเหลากับอลัง เชอวาลิเยร์ฝั่งโมเอต์เฮนเนสซีทั้งที่เพิ่งควบรวมบริษัทกันแท้ ๆ เฮนรีจึงตัดสินใจชักชวนแบร์นาร์ดเข้ามาเป็นพวกเพื่อคานอำนาจฝั่งเครื่องดื่ม

แต่บอกเลยว่างานนี้เฮนรีคิดผิดถนัด เพราะเมื่อเหยื่อเปิดประตูรับ “หมาป่า” เข้ามา มีหรือที่นักล่าอย่างแบร์นาร์ดจะปล่อยให้หลุดมือ เขาจึงเข้าไปทำทีช่วยเหลือเฮนรีแต่ลับหลังก็มีการเจรจากับอลัง เชอวาลิเยร์ไปด้วย เข้าสุภาษิตที่ว่า “นกสองหัว” แบบเต็ม ๆ

แล้วโอกาสขย้ำเหยื่อก็มาถึง เมื่อเกิดวิกฤตเศรษฐกิจโลกครั้งใหญ่ที่เรียกว่า “วันจันทร์ทมิฬ (Black Monday)” ในวันที่ 19 ตุลาคม ค.ศ. 1987 ที่ตลาดหุ้นทั่วโลกร่วงหนักที่สุดในประวัติศาสตร์แบบวินาศสันตะโร เพราะเพียง

จบเรื่องราวของอาณาจักรเครื่องหนังระดับตำนาน และมหากาพย์การชิงบัลลังก์ของหมาป่าแห่งวงการลักเซอรีไปแล้ว ทรายก็ได้ถอดบทเรียนล้ำค่าทั้งจากการสร้างแบรนด์ของ “หลุยส์ วิตตอง” และกิ๋นธุรกิจของ “แบร์นาร์ด อาร์โนลต์” มาให้เพื่อน ๆ เช่นเคย

สรุปบทเรียนการสร้างแบรนด์จาก “หลุยส์วิตตอง”

① นวัตกรรมต้องเกิดมาเพื่อแก้ปัญหา

จุดเปลี่ยนที่ทำให้หลุยส์ วิตตองแซงหน้าช่างทำหีบทุกคนในปารีส คือ การเปลี่ยนจากหีบฝาโค้งแบบเดิม ๆ มาเป็น “หีบฝาเรียบ” ที่สามารถวางซ้อนกันได้บนรถไฟและเรือสำราญ ซึ่งเกิดจากการพยายามแก้ปัญหาให้ลูกค้า

บทเรียนที่ได้ : การสร้างแบรนด์ที่ยั่งยืนต้องเริ่มจากการมองหาปัญหาของลูกค้าให้เจอ ถ้าสินค้าเราช่วยให้ชีวิตเขาง่ายขึ้น แบรนด์จะกลายเป็น “ของที่ต้องมี” ไม่ใช่แค่ “ของโชว์” ค่ะ

② เปลี่ยนอุปสรรคให้กลายเป็นเอกลักษณ์ (Identity)

ลายแอลวีโมโนแกรมที่เราเห็นกันจนชินตา จริง ๆ แล้วมันถูกออกแบบมาเพื่อ “กันก๊อป” ในสมัยของจอร์จ วิตตองค่ะ แต่ความซับซ้อนนั้นกลับกลายเป็นลวดลายที่ทรงพลังและกลายเป็นสัญลักษณ์แห่งความรวยมาจนถึงปัจจุบัน

บทเรียนที่ได้ : เมื่อเจออุปสรรคหรือคู่แข่ง อย่าเพิ่งท้อค่ะ ลองหาวิธีแก้ปัญหาที่สร้างสรรค์ เพราะบางครั้งวิธีแก้ปัญหาในวันนี้อาจกลายเป็น “สัญลักษณ์” ที่มีมูลค่ามหาศาลในวันหน้าก็เป็นได้

③ กล้าเปิดรับไอเดียใหม่

จากแบรนด์ที่ทำแต่หีบเดินทางใบยักษ์ แต่พอโคโค่ ชาแนลเดินมาสั่งทำกระเป๋าใบเล็กทรงโค้ง (ต้นกำเนิดรุ่นแอลวีอัลมา) แบรนด์ก็กล้าที่จะกระโดดเข้าสู่โลกแฟชั่นกระเป๋าถือทันทีจนกลายเป็นกระเป๋าที่มีเอกลักษณ์ไม่ตกยุคในทุกวันนี้

วิกฤต ยักษ์ล้ม

เรื่องราวของแบรนด์หรูนั้นพิสูจน์ให้พวกเราเห็นว่า พลังของสินค้าพรีเมียมสามารถเนรมิตเม็ดเงินมหาศาลได้จริง โดยหัวใจสำคัญที่ทำให้แบรนด์เหล่านี้ตั้งราคาสูงเสียดฟ้าได้ก็เพราะพวกเขาไม่ได้ขายแค่ตัวสินค้า แต่คือการขาย “ความฝัน” และ “สถานะทางสังคม” กลยุทธ์ไม้ตายคือการเปลี่ยน “ความแพง” ให้เป็น “ความเอ็กซ์คลูซีฟหรือความพิเศษเหนือระดับ” ค่ะ เพราะยิ่งสินค้าเข้าถึงยากและราคาสูงแค่ไหน ลูกค้ากลับยิ่งสู้ตายเพื่อให้ได้ครอบครอง ผลลัพธ์คือการกวาดรายได้มหาศาลกว่า 3.6 แสนล้านดอลลาร์ หรือประมาณ 12.6 ล้านล้านบาท ในปี ค.ศ. 2023 ที่ผ่านมา

เมื่อลองเทียบกับงบประมาณรายจ่ายของประเทศไทยปี ค.ศ. 2025 ที่ตั้งไว้ราว 3.75 ล้านล้านบาท จะเห็นว่ารายได้จากกลุ่มแบรนด์หรูนั้นสูงกว่างบประมาณประเทศเรามากกว่า 3 เท่าเลยทีเดียว

แต่ก็ดูเหมือนว่าอาณาจักรลักเซอรีไม่ได้อยู่ยงคงกระพันอย่างที่คิดนะคะ เมื่อบรรดายักษ์ใหญ่เริ่ม “มีไข้ตัวรุม ๆ” และดูเหมือนจะเห็นขาลงชัดขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งปัญหาก็มาจากหลายสาเหตุ และทรายเชื่อว่าเรื่องราวนี้จะเป็นบทเรียนสำคัญสำหรับใครก็ตามที่กำลังสร้างธุรกิจจำเป็นต้องเรียนรู้

ซึ่งหากให้สปอยล์ก็คงต้องบอกว่า “ยั่งยืน” คือคีย์สำคัญที่ทำให้เกิดวิกฤตการณ์ที่อาจเรียกได้ว่า “ยักษ์ล้ม”

ว่าแต่วิกฤตครั้งนี้จะเป็นอย่างไร และเราจะได้เรียนรู้อะไรจากกระแสขาลงของแบรนด์เหล่านี้ ทรายจะพาไปแกะรอยกัน รออะไรอยู่...

ไปดิ ป่ะ!

สมรภูมิเทคและสื่อ

Tech & Media Sector

03.

เรียนรู้เรื่องราวของ “คนรวย” ในอุตสาหกรรมลักเซอรีที่เต็มไปด้วยบทเรียนอันน่าทึ่ง ทั้งการฝ่าฟันอุปสรรคของเด็กหญิงที่เติบโตมาในสถานรับเลี้ยงเด็กกำพร้าซึ่งดูแลโดยแม่ชี ไปจนถึงเด็กชายผู้ยอมเดินเท้าเปล่าออกจากป่ามุ่งหน้าสู่ปารีส ทุกคนต่างต้องเผชิญวิกฤตทั้งภายในและภายนอก บ้างก็ต้องดิ้นรนทุกวิถีทางเพื่อให้ธุรกิจรอดพ้นจากไฟสงคราม ซึ่งบทเรียนเหล่านั้นล้วนเป็นแรงบันดาลใจชั้นยอดที่ทรายนำมาปรับใช้กับการทำงานได้จริง

แต่งานหลักที่ชุบชีวิตและทำให้ทรายเป็นที่รู้จักคือ การเป็น “สื่อ”

ทรายเลยคิดว่า หากเรียนรู้จากอัจฉริยะในอุตสาหกรรมสื่อโดยตรง น่าจะเป็นทางลัดที่ช่วยให้ทรายพัฒนาสิ่งที่ทำอยู่ได้เป็นอย่างดี

ทรายจึงเริ่มขุดคุ้ยข้อมูลจนได้พบกับประวัติของแบรนด์สตรีมมิง (Streaming) อันดับหนึ่งของโลกอย่าง**เน็ตฟลิกซ์ (Netflix)** ที่เรื่องราวของพวกเขาเปี่ยมไปด้วยชั้นเชิงทางธุรกิจ การบริหารคน และการฟาดฟันกับคู่แข่งที่ดุเดือด จนสามารถปั้นร้านเช่า DVD ทางไปรษณีย์เล็กๆ ให้กลายเป็นอาณาจักรสื่อที่ทรงอิทธิพลที่สุดแห่งหนึ่งของโลก

ไปย้อนรอยประวัติศาสตร์กันค่ะว่าเกิดอะไรขึ้นบ้าง

และอะไรคือความลับที่ผลักดันให้พวกเขาก้าวขึ้นมาเป็น...

เบอร์หนึ่ง

การล้มยักษ์ด้วยนวัตกรรมและความแค้น

เน็ตฟลิกซ์

แค้นนะ... แต่ยอม

จุดเริ่มต้นของอาณาจักรเน็ตฟลิกซ์ เกิดจากการจับคู่ของเพื่อนสนิทที่มีเคมีต่างกันสุดขั้วอย่างมาร์ก แรนดอล์ฟ (Marc Randolph) และรีด เฮสติงส์ (Reed Hastings) ค่ะ

ต้องบอกว่าคู่นี้เขามาแบบ “คนหนึ่งมีแรง อีกคนมีเงิน” ของจริงค่ะ เพราะมาร์กนั้นเป็นนักการตลาดมือโปรที่เชี่ยวชาญด้านการขายของผ่านไปรษณีย์ (Mail Order) เขาเคยปั้นบริษัทขายคอมพิวเตอร์จนประสบความสำเร็จมาแล้ว ส่วนรีดคืออดีตครู

ปิดจบวันแรกเน็ตฟลิกซ์มียอดสั่งซื้อทั้งหมด 137 ออเดอร์ ซึ่งในยุคที่อินเทอร์เน็ตล้าหลังนั้นตัวเลขนี้ถือว่าไม่ธรรมดาเลยทีเดียว และเมื่อผ่านเดือนแรกไป เน็ตฟลิกซ์ก็ทำรายได้สูงถึง 94,000 ดอลลาร์ (ประมาณ 3.29 ล้านบาท) ซึ่งถือเป็นตัวเลขที่น่าประทับใจมาก แต่ก็อาจไม่ได้ดีมากนัก เพราะมาร์กและรีดตั้งเป้าให้เน็ตฟลิกซ์เป็นร้านเช่า DVD แต่รายได้จากการ “เช่า” กลับมีเพียง 1,000 ดอลลาร์ (ประมาณ 35,000 บาท) เท่านั้น ที่เหลือมาจากการ “ขาย” ซึ่งทั้งคู่รู้ดีว่าโมเดลการขายนั้นไม่ยั่งยืน เพราะหากวันหนึ่งบริษัทยักษ์ใหญ่ที่มีต้นทุนต่ำกว่าและมีฐานลูกค้าที่กว้างกว่ากระโดดลงมาเล่นในตลาดนี้ เน็ตฟลิกซ์ก็จะไม่สามารถแข่งขันได้

แต่จุดเริ่มต้นอะเนอะ อะไรได้เงินเพิ่มก็ต้องคว้ามาก่อน

ผ่านไปเพียงสองเดือนก็มีเรื่องให้มาร์กและรีดต้องตัดสินใจค่ะ เมื่อเจฟฟ์ เบซอส (Jeff Bezos) จากแอมะซอน (Amazon) ติดต่อขอซื้อกิจการเน็ตฟลิกซ์ เพราะในขณะนั้นแอมะซอนยังเป็นเพียงร้านหนังสือออนไลน์ และเจฟฟ์มองว่าการขาย DVD ออนไลน์จะช่วยขยายอาณาจักรของเขาได้

ฟังแบบนี้ก็น่าจะเป็นเรื่องดีที่มีคนมาขอซื้อ เพราะพวกเขาจะได้รับเงินก้อนโตทันทีจากการทำงานเพียงไม่กี่เดือนเท่านั้น แต่ความผูกพันและความทุ่มเทในการปั้นเน็ตฟลิกซ์จนมีทีมงานที่เปี่ยมด้วยศักยภาพก็ทำให้ทั้งคู่ตัดใจขายไม่ได้ และปัญหาใหญ่ที่จะตามมาคือ หากพวกเขาปฏิเสธไป ไม่ว่ายังไงแอมะซอนก็ต้องลงมาทำเองและจะกลายเป็นศัตรูทางธุรกิจที่น่ากลัวอย่างแน่นอน

หลังใช้เวลาคิดอยู่นาน พวกเขาก็เลือกทางออกแบบ “วิน-วิน (Win-Win)” ด้วยการขายเฉพาะโมเดลส่วน “การขายขาด DVD” ให้กับแอมะซอนไปแทน โดยตกลงกันว่าหากมีลูกค้าต้องการซื้อ DVD เข้ามาที่เน็ตฟลิกซ์ พวกเขาจะส่งต่อไปให้แอมะซอน และหากมีลูกค้าอยากเช่า DVD เข้ามาทางแอมะซอน ทางนั้นก็จะส่งลูกค้ากลับมาที่เน็ตฟลิกซ์แทน การตัดสินใจครั้งนี้ทำให้เน็ตฟลิกซ์สามารถมุ่งเน้นไปที่ธุรกิจเช่า DVD ได้อย่างเต็มตัว และไม่ต้องเผชิญหน้ากับยักษ์ใหญ่อย่างแอมะซอนในฐานะคู่แข่งนั่นเอง

หรือกูเกิลต่างก็ปล่อยผ่านกันหมดเลยนะ ปล่อยจนติ๊กต็อกเติบโตขึ้นมาอย่างก้าวกระโดด กว่าจะรู้ตัวติ๊กต็อกก็กลายเป็นแอปที่ทรงอิทธิพลและมียอดผู้ใช้งานมหาศาล จนทุกแอปต้องหันมาวิ่งไล่เปิดฟีเจอร์วิดีโอสั้นตามกันหมด

แต่เอาเข้าจริงคนที่ทันเกมติ๊กต็อกตั้งแต่แรกก็มีนะ ซึ่งคนคนนั้นคือเทนเซ็นต์ค่ะ

ด้วยความที่เทนเซ็นต์เกิดในประเทศเดียวกัน จึงรู้เส้นทางและกลยุทธ์การเติบโตของบริษัทในจีนเหมือนกัน ดังนั้นเทนเซ็นต์จึงหาทางที่จะบี้ติ๊กต็อกตั้งแต่ที่แอปยังไม่เป็นที่นิยมมากนัก โดยใช้ “ท่ามาตรฐาน” ของนักก๊อบมหาประลัย ด้วยการสร้างแอปขึ้นมาให้เหมือนติ๊กต็อกแบบโคลนนิ่งกันมาและใช้ชื่อว่าเว่ยซื่อ (Weishi) จากนั้นก็นำไปใส่ไว้ในวีแชตพร้อมจัดโปรโมชันใหญ่โต อีกทั้งยังสั่งแบนติ๊กต็อกในวีแชต โดยไม่ให้มีลิงก์หรือมีการกล่าวถึงชื่อติ๊กต็อกในแอปเลย

แต่ผลปรากฏว่า... ติ๊กต็อกรอดค่ะ

นี่คือครั้งแรกเลยที่เทนเซ็นต์พยายามจะบี้ใครแล้วทำไม่สำเร็จ เพราะติ๊กต็อกมีอาวุธที่เด็ดขาดมาก เรียกว่าอัลกอริทึมแนะนำ (Recommendation Algorithm) หรือการใช้มาชีนเลิร์นนิง (Machine Learning) ที่คอยส่งคอนเทนต์ที่เราชอบมาให้ได้แม่นยำมากๆ (แม่นซะยิ่งกว่าตัวเรารู้ใจตัวเองอีก) โดยเจ้าอัลกอริทึมนี้แหละที่ทำให้เราไถฟีดไปเรื่อย ๆ จนวางไม่ลง จึงไม่มีเหตุผลที่จะย้ายแพลตฟอร์มไปเล่นแอปที่เทนเซ็นต์ก๊อบปี้ขึ้นมา ศึกครั้งนี้ติ๊กต็อกจึงเป็นฝ่ายชนะไป

หลังจากนั้นไบต์แดนซ์และเทนเซ็นต์ก็ซัดกันไปซัดกันมา จนทำให้ CEO ของทั้งสองฝั่ง ทั้งโพนี หม่าและจาง อี้หมิง (Zhang Yiming) จากไบต์แดนซ์เริ่มไม่ค่อยชอบขี้หน้ากันเท่าไร โดยในวันที่ติ๊กต็อกก้าวขึ้นมาเป็นอันดับหนึ่งได้ สิ่งที่จาง อี้หมิงทำก็คือการแคปหน้าจอที่แสดงว่าติ๊กต็อกเป็นแอปที่มียอดดาวน์โหลดสูงสุดอันดับหนึ่งของโลกมาโพสต์ลงในวีแชตโมเมนต์ส (WeChat Moments) พร้อมเขียนใต้โพสต์เหน็บแนมด้วยว่า

“แอปวิดีโอสั้นที่เทนเซ็นต์ก๊อบปี้ไปน่ะ สู้เราไม่ได้หรอก”

แน่นอนว่าโพนี หม่าโกรธมากค่ะ เพราะเรื่องการก๊อบปี้ในวงการธุรกิจจีนเป็นเรื่องที่พอจะเข้าใจกันได้ แต่มันไม่ใช่เรื่องที่จะเอามาโพสต์ประจานกันแบบนี้ แต่สุดท้ายก็ทำอะไรไม่ได้ต้องยอมปล่อยเลยตามเลย และหันกลับมาโฟกัสเรื่องการทำธุรกิจและการสร้างรายได้ในส่วนอื่นแทน เพราะไม่ว่าอย่างไรนะคะ เทนเซ็นต์ก็ยังเป็นแอปอันดับหนึ่งในจีน และเท่าที่เห็นในตอนนี้คนเดียวที่จะล้มเทนเซ็นต์ได้ก็คือ...

รัฐบาลจีน

การที่รัฐบาลปล่อยให้บริษัทเทคโนโลยีเติบโตนั้นในความเป็นจริงเขาก็มีลุกขึ้นมาจัดการกับเทนเซ็นต์อยู่เหมือนกันนะคะ เช่น ในช่วงปี ค.ศ. 2018 บริษัทเทคโนโลยีในจีนไม่ได้มีแค่เทนเซ็นต์ แต่มียักษ์ใหญ่อีกหลายบริษัทที่โตขึ้นมา โดยรัฐบาลจีนรู้จักบริษัทพวกนี้ดีว่าเขี้ยวเล็บแพรวพราวขนาดไหน ก็เลยคิดว่าถึงเวลาต้องกำราบบ้างแล้ว รัฐบาลจีนจึงออกกฎหมายให้เด็กที่อายุต่ำกว่า 18 ปี เล่นเกมได้ไม่เกิน 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ตามเวลาที่กำหนด โดยให้เหตุผลว่าเกมคือ “ฝิ่นทางจิตวิญญาณ” ค่ะ

ในตอนนั้นหุ้นเทนเซ็นต์ร่วงเลยค่ะ แม้ว่านโยบายนี้จะกระทบกับธุรกิจ แต่เทนเซ็นต์ก็ไม่สู้ (และสู้ไม่ได้) จึงต้องออกระบบสแกนใบหน้าขึ้นมาเพื่อตรวจสอบผู้เล่นว่าหากใครอายุน้อยกว่า 18 ปีจะสามารถเล่นได้ตามที่จำกัดเท่านั้น และต้องออกแบบเกมใหม่ตามนโยบายพรรคคอมมิวนิสต์ด้วย นั่นคือ ทำให้เกมดูไม่น่ากลัว อย่างเกมยิงกันแทนที่จะมีเลือดสีแดงก็ให้เปลี่ยนเป็นเลือดสีเขียว หรือปกติถูกยิงแล้วต้อง “ตุย” ใช่ไหมคะ? อันนี้ยิงเสร็จปุ๊บก็ให้ตัวละครโบกมือบ๊ายบายแล้วเดินออกจากฉากไปเลย

เออ... น่ารักไปอีกแบบเนอะ

ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นการส่งข้อความตอกย้ำด้วยว่า “ประเทศนี้ใครคุม” และต่อให้คุณจะมีอำนาจล้นฟ้าแค่ไหน ก็ไม่มีใครใหญ่ไปกว่า...

พรรคคอมมิวนิสต์

③ เข้าใจตัวตนของผู้ใช้

เทนเซ็นต์ค้นพบว่าคนจีนยอมจ่ายเงินให้กับ QQ Show หรือไอเทมในเกม ไม่ใช่เพราะความสวยงามเพียงอย่างเดียว แต่เพราะมันคือการซื้อ “สถานะทางสังคมออนไลน์” เพื่อประกาศให้โลกรู้ว่าฉันคือใครและร่ำรวยแค่ไหนในโลกดิจิทัล

บทเรียนที่ได้ : การเข้าใจจิตวิทยาเบื้องลึกของผู้ใช้งานคือบ่อเกิดของรายได้มหาศาล หากเราสามารถทำให้สินค้าของเรากลายเป็นสิ่งที่บ่งบอกตัวตนหรือยกระดับสถานะของผู้ซื้อได้ (คล้ายกับสินค้าหรูอย่างกุชชี) มูลค่าจะสูงกว่าตัวสินค้าหลายเท่าตัวค่ะ

④ จัดการตัวเองก่อนโดนคนอื่นฆ่า

เมื่อโลกเปลี่ยนสู่ยุคโทรศัพท์มือถือ โพนี หม่าไม่รอให้ใครมาทำลายอาณาจักร QQ แต่เขาสั่งให้ทีมภายในแข่งขันกันเองเพื่อสร้างแอปใหม่ขึ้นมาจนเกิดเป็นวีแชตที่ดีกว่าเดิมและสามารถดิสรัปต์สินค้าเดิมของตัวเองได้สำเร็จก่อนที่คู่แข่งจะลงมือ

บทเรียนที่ได้ : ความสำเร็จในอดีตคือกับดักที่น่ากลัวที่สุด เราต้องกล้าที่จะทุบหม้อข้าวตัวเอง (Self-disruption) และสร้างนวัตกรรมขึ้นมาแข่งขันกับตัวเองอยู่เสมอเพื่อรักษาความเป็นหนึ่งค่ะ

⑤ เรียนรู้กฎของสมรภูมิ

ตลอดเส้นทางของเทนเซ็นต์ พวกเขาต้องเจอกับสมรภูมิที่โหดเหี้ยมทั้งการฟ้องร้อง คู่แข่งระดับโลก และอำนาจของรัฐบาลจีน แต่สิ่งที่ทำให้เขารอดมาได้คือการไม่ดันทุรังเข้าปะทะตรง ๆ แต่เลือกที่จะเรียนรู้กฎกติกาใหม่ ๆ และปรับตัวให้เข้ากับมันอย่างรวดเร็วที่สุด

บทเรียนที่ได้ : ไม่ว่ากติกาในตลาดจะเปลี่ยนไปอย่างไร หรือต้องเจอกับอุปสรรคที่ควบคุมไม่ได้ สิ่งเดียวที่จะทำให้เราอยู่รอดคือ “ความยืดหยุ่น” และการทำความเข้าใจกฎของเกมนั้นให้ถ่องแท้ เพื่อหาช่องทางที่จะชนะในแบบของเราค่ะ

เด็กกำพร้า ผู้ค่ำ ยักษ์ใหญ่ ในโลกยานยนต์

BYD

เรียกได้ว่าเป็นการเติบโตแบบ “กินรวบแผ่นดินจีน” และแผ่ขยายอิทธิพลไปทั่วโลกเลยก็ว่าได้นะคะ สำหรับมังกรดิจิทัลอย่างเทนเซ็นต์ที่ก้าวข้ามจากการเป็นบริษัทสตาร์ตอัปเล็ก ๆ ที่คอยพึ่งพา “นวัตก๊อบ” ลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์จากแบรนด์ใหญ่ในต่างแดน แต่กลับฉลาดล้ำพอที่จะนำมาปรับปรุง พัฒนา และแก้ไขปัญหาของผู้ใช้งานจนผงาดขึ้นมาเป็นเจ้าตลาด พร้อมกับใช้กลยุทธ์เข้าครอบงำ ไล่บดขยี้ และกวาดเรียบทุกบริษัทหัวแถวในเกือบทุกอุตสาหกรรม

หายวับไปกับตาถึง 2,700 ล้านดอลลาร์ฮ่องกง (ประมาณ 12,000 ล้านบาท) ภายในเวลาแค่ 2 วัน เพราะสิ่งที่อาหวังทำในวันนั้นไม่ได้สร้างความประทับใจให้นักลงทุนเลย แถมรถรุ่นแรกที่เอาโมเดลเดิมของชินฉวนมาแปะตรา BYD ก็ขายไม่ออก ยอดขายแย่จนน่าใจหาย แต่อาหวังบอกว่า

“ไม่เป็นไร... เอาใหม่!”

ในเดือนกันยายน ค.ศ. 2005 บริษัทก็มีการเปิดตัวรถยนต์รุ่นใหม่ชื่อว่า BYD F3 แต่พอเปิดผ้าคลุมรถออกมา เสียง “อื้อหือ” ก็ลอยมา ไม่ใช่เสียงที่ฟังดูประทับใจนะ แต่เป็นเสียงสับยับยิ่งกว่าเดิมอีก เพราะทุกคนพูดเป็นเสียงเดียวกันว่า “นี่มันโตโยต้า โคโรลลา (Toyota Corolla) นี่หว่า” เหมือนกันเป๊ะราวกับเป็นรถแฝด ชนิดที่ว่าใช้อะไหล่และตัวถังแทนกันได้เลย จนลูกค้าก็ร้องยี้บอกว่าของก๊อบไร้ศักดิ์ศรี หนีไป!

แต่คุณคะ... จีนเขามีท่าไม้ตายก้นหีบอยู่แล้วค่ะ คือ “ใครจะผลิตก่อนไม่รู้ แต่ฉันผลิตทีหลังแล้วถูกกว่า” เพราะรถ BYD F3 ตั้งราคาขายถูกกว่าโตโยต้าโคโรลลาของจริงถึง 50% ทำให้คนที่ร้องยี้เมื่อสักครู่บอกว่า “ลองหน่อยก็ได้” จนดันให้ยอดขายทะลุหลักแสนคัน ซึ่งการตั้งราคาถูกเช่นนี้ได้เพราะต้นทุนของพวกเขาต่ำกว่ารถจากญี่ปุ่นอยู่เยอะมาก ๆ นั่นเอง

พอเริ่มมีเงินทุนและมีฐานแฟนคลับ วันที่ 9 สิงหาคม ค.ศ. 2008 BYD ก็ทำเรื่องฮือฮาด้วยการเปิดฐานการผลิตใหม่ที่ผิงซาน พร้อมประกาศกร้าวต่อหน้าสาธารณชนว่า “BYD จะก้าวขึ้นเป็นผู้ผลิตรถยนต์อันดับหนึ่งของจีนภายในปี ค.ศ. 2015 และจะเป็นเบอร์หนึ่งของโลกให้ได้ภายในปี ค.ศ. 2025 แถมยังพกความมั่นใจมาเต็มกระเป๋า พา BYD ข้ามน้ำข้ามทะเลไปโชว์ตัวในงานระดับโลกอย่างดีทรอยต์ออโต้โชว์ (Detroit Auto Show) ที่สหรัฐฯ

แต่ทว่า... การไปเยือนสหรัฐฯ ครั้งแรกกลับโดนบูลลี่ยับเยิน สื่อต่างชาติพากันหัวเราะเยาะตั้งแต่โบรชัวร์ของ BYD ที่ยังเป็นภาษาจีนล้วน แถมยังโดนแซวแรงลั่นงานว่าเป็นเงาของโตโยต้า ยิ่งไปกว่านั้นในงานเดียวกันยักษ์ใหญ่ฝั่ง

แต่นิสัยของหวังคืออะไรคะ?

“หวังจะเอา... ก็ต้องเอาให้ได้!”

ในเมื่อโดนสบประมาทว่าคุณภาพต่ำ หวัง ชวนฝูจึงจัดให้แบบเจ็บแสบเขาสั่งให้คนขับรถ (เพราะเจ้าตัวขับรถไม่เป็น) พาไปที่โชว์รูมแล้วถอยรถหรูอย่างเมอร์เซเดส-เบนซ์ เอส-คลาส (Mercedes-Benz S-Class) ป้ายแดงใหม่เอี่ยมออกมา 1 คัน ขับตรงดิ่งเข้าแผนกวิจัยและพัฒนา (Research & Development : R&D) ของ BYD ทันที

ท่ามกลางวงล้อมของวิศวกรนับสิบคน หวังเดินลงมาจากรถแล้วสั่งให้ “แงะ” วิศวกรทุกคนยิ้มแห้ง ๆ หน้าถอดสี แล้วบอกว่า “เจ้านายครับ... จะดีเหรอครับ นี่มันเบนซ์ใหม่ป้ายแดงคันละเป็นล้านเลยนะ”

หวัง ชวนฝูได้ยินแบบนั้นก็ไม่พูดพร่ำทำเพลงค่ะ เขาหยิบกุญแจรถขึ้นมาเดินไปข้างตัวรถ แล้วลงมือขูดตัวถังรถเบนซ์ป้ายแดงจนเป็นรอยยาวเฟื้อย พอขูดเสร็จเขาก็หันมาบอกวิศวกรว่า “ตอนนี้รถไม่ใหม่แล้วนะ แงะได้ยัง?”

“มันยังดีไม่พอ! พวกเรา ย้ายไปทำอุตสาหกรรม รถยนต์กันดีกว่าไหม?”

ซึ่งการแงะดูในครั้งนั้นทำให้รู้ว่ารถหรูระดับโลกเขาทำกันยังไง จากนั้นก็เอาเทคโนโลยีนั้นมาพัฒนารถของตัวเอง

อีกมุมหนึ่ง ทั้งวอร์เรน บัฟเฟตต์ และชาลี มังเกอร์ได้กอดคอกันออกสื่อเพื่อประกาศให้สถาบันการเงินทั่วโลกรับรู้ว่า “พวกเรายังอยู่เคียงข้าง BYD ไม่ไปไหน!” ซึ่งนั่นช่วยกู้ความเชื่อมั่นกลับมาได้มหาศาล

และแล้วในปี ค.ศ. 2015 เมล็ดพันธุ์ที่อาหวังซุ่มปลูกก็เริ่มผลิดอกออกผล BYD สามารถสร้างยอดขายรถยนต์พลังงานใหม่ (New Energy Vehicle : NEV) ได้สูงถึง 61,722 คัน กินส่วนแบ่งตลาดรถ EV โลกไปถึง 11% และในปี ค.ศ. 2016 เมื่อพวกเขาคว้าตัวพระเอกฮอลลีวูดระดับโลกอย่างลีโอนาร์โด ดิแคปริโอ

ล้อมรั้วสกัดกั้นทุกทาง แต่ทว่าในนาทีนั้น... ไม่มีใครบนโลกใบนี้สามารถหยุดยั้งมังกร EV ตัวนี้ได้อีกต่อไป

จากเด็กกำพร้าในมณฑลที่ยากจนที่สุด แทบไม่มีเงินเรียนหนังสือ และต้องหยิบยืมเงินคนอื่นมาประทังชีวิต ขับรถยนต์ก็ไม่เป็น... แต่หวัง ชวนฝูกลับลุกขึ้นมาสร้างอาณาจักร BYD จนสามารถกลืนมาร์เก็ตแชร์ตลาดรถ EV ไปได้เกินครึ่งค่อนโลก และผงาดขึ้นเป็นบริษัทรถยนต์ไฟฟ้าที่มียอดขายเป็นอันดับหนึ่งของโลกได้อย่างเต็มภาคภูมิ โดยปี ค.ศ. 2024 ที่ผ่านมา BYD สามารถสร้างยอดขายถล่มทลายสูงถึง 4.3 ล้านคัน และมูลค่าบริษัทเคยพุ่งทะยานไปแตะที่ 170,000 ล้านดอลลาร์ (ประมาณ 6 ล้านล้านบาท) เลยทีเดียว

ซึ่งนี่ก็สมกับความหมายของชื่อที่พวกเขาตั้งขึ้น นั่นคือ

Build Your Dreams

จากบริษัทที่เริ่มต้นด้วยน้ำพักน้ำแรงของเด็กกำพร้าที่ไม่มีอะไรจะเสีย สู่การเป็นจักรวรรดิยานยนต์ไฟฟ้าแสนล้านที่เขย่าขวัญบริษัทยักษ์ใหญ่ทั่วโลก เรื่องราวของ BYD ไม่ได้เป็นเพียงแค่เรื่องของ “รถก๊อบเกรดต่ำ” ที่หลายคนเคยปรามาสไว้ แต่คือตำราพิชัยสงครามธุรกิจที่สะท้อนถึงการเอาตัวรอดด้วยความคิดที่เฉียบคม การเปลี่ยนข้อจำกัดให้กลายเป็นความจำนนของคู่แข่ง และความอึดสู้ยิบตาในทุกวิกฤต ซึ่งเราสามารถถอดรหัสความสำเร็จจากมังกร EV ตัวนี้ได้ดังนี้ค่ะ

คนบ้าพอเท่านั้น ที่จะเปลี่ยนโลกได้

อีลอน มัสก์

หลังจากที่เราได้เรียนรู้ตำราพิชัยสงครามธุรกิจจากฝั่งมังกรจีน ทั้งการกินรวบสไตล์เทนเซ็นต์และวิชาคนสู้ยิบตาฉบับ BYD กันไปแล้ว เพื่อนๆ จะเห็นเลยใช่ไหมคะว่าความสำเร็จระดับโลกมันไม่มีคำว่าฟลุ๊ก และไม่มีทางได้มาถ้าเรายังคิดและทำเหมือนคนธรรมดาทั่วไป

แต่ถ้าคิดว่าเรื่องราวของหวัง ชวนฝูหรือโพนี หม่าบ้าคลั่งและเด็ดเดี่ยวมากพอแล้ว... ทรายบอกเลยค่ะว่า **อาจจะยังนะ**

เริ่มต้นชีวิตมาจากศูนย์ เขาเกิดมาในครอบครัวที่ร่ำรวยระดับหนึ่งเลย แต่สิ่งที่ทำให้เขาแตกต่างจากลูกคนรวยทั่วไปและก้าวขึ้นมาเป็นหนึ่งในมนุษย์ที่มั่งคั่งที่สุดบนดาวเคราะห์ดวงนี้ อยู่ที่สมองและ “ความบ้า” ที่มีมาตั้งแต่เด็ก ๆ ต่างหาก

ขณะที่เด็กในวัยเดียวกันกำลังวิ่งเล่นซน แต่อีลอน มัสก์ในวัยเพียงแค่ 9 ขวบ กลับเลือกที่จะนั่งตะบี้ตะบันอ่านหนังสือสารานุกรมเล่มหนาเตอะ ความกระหายความรู้แบบนี้เองที่หล่อหลอมให้เขากลายเป็นอัจฉริยะ และสามารถเรียนจบปริญญาตรีควบสองสาขาทั้งเศรษฐศาสตร์และฟิสิกส์ และคณะบริหารธุรกิจวอร์ตัน (Wharton School) จากมหาวิทยาลัยเพนซิลเวเนีย (University of Pennsylvania) แถมได้รับข้อเสนอให้เข้าเรียนต่อระดับปริญญาโทที่มหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด (Stanford University) ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยระดับโลกอีกด้วยค่ะ

แต่คนมันจะบ้าอะนะ ทำให้การเรียนต่อไม่ได้อยู่ในเส้นทางที่เขาอยากทำ อีกทั้งในช่วงปี ค.ศ. 1995 ซึ่งเป็นยุคทองของธุรกิจดอตคอม (Dot.com) ที่ไม่ว่าใครจะหยิบจับอะไรขึ้นไปขายบนโลกอินเทอร์เน็ตก็รวยเละเทะไปหมด อีลอน มัสก์ในตอนนั้นตามกระแสโลกด้วยการออกไปตั้งสตาร์ตอัปทำซิตี้ไกด์ออนไลน์ จนสามารถขายให้กับคอมแพก (Compaq) บริษัทคอมพิวเตอร์เจ้าใหญ่ ได้เงินเข้ากระเป๋าเน้น ๆ เป็นทุนตั้งต้นก้อนแรกในชีวิตสูงถึง 22 ล้านดอลลาร์ (ประมาณ 715 ล้านบาท)

ต่อมาในปี ค.ศ. 1999 เขาควักเงินทั้งหมดที่ได้มาไปทุ่มเททำทุนสร้างแพลตฟอร์มชำระเงินออนไลน์ที่ชื่อว่าเอ็กซ์.คอม (X.com) ร่วมกับเพื่อนของเขา ซึ่งต่อมาได้เปลี่ยนชื่อเป็นเพย์พาล (PayPal) และนี่คือจุดเปลี่ยนที่ทำให้เขากอบโกยเงินก้อนมหึมาของจริง เพราะในปี ค.ศ. 2002 ยักษ์ใหญ่อย่างอีเบย์ (eBay) ได้วิ่งเข้ามาขอซื้อเพย์พาลไปด้วยมูลค่าสูงถึง 1,500 ล้านดอลลาร์ (ประมาณ 48,000 ล้านบาท) และอีลอน มัสก์ก็ได้รับส่วนแบ่งสูงถึง 180 ล้านดอลลาร์ (ประมาณ 5,900 ล้านบาท)

ซึ่งทั้งหมดที่เล่ามาเกิดขึ้นในระยะเวลาแค่ 3 ปีเท่านั้นเองค่ะเธอ!

ทรายบอกตัวเองเลยนะว่าถ้าเป็นตัวทรายเองที่หาเงินได้ 6,000 ล้านบาทขนาดนี้ ทรายจะประกาศเกษียณตัวเองทันที ขอไปนอนเล่นกับน้องหมาเกากีตาร์โปร่งไปวัน ๆ ไม่ทำมาหากินอะไรอีกแล้วในชีวิตนี้

แต่อย่างที่รู้กันค่ะ... สำหรับปีศาจเทคโนโลยีอย่างอีลอน มัสก์ คำว่าพออาจไม่มีอยู่จริง เงิน 6,000 ล้านบาทก้อนนี้ไม่ได้ทำให้เขาหยุดเดิน แต่เป็นจุดเริ่มต้นที่จะส่งให้เขากระโดดลงไปเล่นในสมรภูมิที่หลุดโลกยิ่งกว่าเดิม โดยอีลอนเลือกที่จะเทหมดหน้าตัก ลงทุนต่อในธุรกิจสตาร์ตอัปพร้อมกันถึง 3 อย่างคือ

ก้อนแรก... เขาควักเงิน 100 ล้านดอลลาร์ (ประมาณ 3,500 ล้านบาท) ไปลงในสเปซเอกซ์ สตาร์ตอัปสร้างจรวดไปอวกาศ

ก้อนที่สอง... ควักอีก 70 ล้านดอลลาร์ (ประมาณ 2,400 ล้านบาท) ไปลงในเทสลา สตาร์ตอัปรถยนต์ไฟฟ้า

ก้อนสุดท้ายอีก 10 ล้านดอลลาร์ (ประมาณ 350 ล้านบาท) เอาไปลงในโซลาร์ซิตี (SolarCity) สตาร์ตอัปพลังงานแสงอาทิตย์ (ซึ่งตอนหลังถูกควบรวมเข้ามาอยู่กับเทสลานั่นเองค่ะ)

ซึ่งต้องบอกว่าเสี่ยงมาก เพราะทั้ง 3 บริษัทที่เขาเลือกทำ เป็นสมรภูมิปราบเซียนที่มียักษ์ใหญ่ระดับโลกนั่งคุมกลไกตลาดอยู่แล้วด้วย

โดยในฝั่งของเทสลา ยุคที่ไม่มีใครเชื่อว่ารถยนต์ไฟฟ้าจะวิ่งได้จริง แต่อีลอน มัสก์ดันประกาศกร้าวว่าจะทำรถ EV ออกมาบดขยี้และทำได้ดีกว่าค่ายรถยนต์อย่างฟอร์ด (Ford) และโตโยต้า

ในฝั่งของสเปซเอกซ์ยิ่งหลุดโลกไปกันใหญ่ สตาร์ตอัปจรวดโนเนมเพิ่งลืมตาดูโลกได้ไม่นาน แต่กลับเลือกกระโดดไปท้าชนกับยักษ์ใหญ่ผู้ทรงอิทธิพลในอุตสาหกรรมการบินและอวกาศอย่างล็อกฮีดมาร์ติน (Lockheed Martin) บริษัทที่มีรายได้มหาศาลสูงถึง 42,700 ล้านดอลลาร์ (ประมาณ 1.5 ล้านล้านบาท) และโบอิ้ง (Boeing) ที่มีรายได้กว่า 60,000 ล้านดอลลาร์ (ทะลุ 2 ล้านล้านบาท)

สิ้นเสียงสัญญาณนับถอยหลัง จรวดทะยานแหวกม่านเมฆขึ้นไปด้วยความเร็วสูง เข็มนาฬิกาเดินผ่านไปจนกระทั่งนาทีที่ 9 กับอีก 31 วินาที จรวดสามารถพุ่งเข้าสู่วงโคจรของโลกได้อย่างสมบูรณ์แบบ วินาทีที่มีสัญญาณส่งกลับมาว่าระบบสามารถแยกส่วนจรวดชิ้นแรกสำเร็จเรียบร้อย คนในห้องควบคุมก็พากันกระโดดโลดเต้นร้องไห้กอดกันกลม

ความสำเร็จในครั้งนี้ช่วยชุบชีวิตสเปซเอกซ์ได้ทันเวลา ทำให้องค์การนาซายอมควักกระเป๋าเซ็นสัญญามูลค่าสูงถึง 1,600 ล้านดอลลาร์ (ประมาณ 56,000 กว่าล้านบาท) จ้างให้สเปซเอกซ์เป็นผู้ส่งเสบียงจากโลกขึ้นไปเลี้ยงสถานีอวกาศนานาชาติ (International Space Station : ISS) ทันที

ทางด้านเทสลาที่กำลังหายใจพะงาบๆ อยู่ในห้องไอซียู อีลอน มัสก์ก็ใช้ยาแรงด้วยการประกาศปลดพนักงานออกทันที 25% เพื่อลดค่าใช้จ่ายและรักษาสภาพคล่อง จนในที่สุดเขาก็สามารถปิดดีลระดมทุนรอบใหม่ เติมเงินเข้ากระเป๋ามาได้ทันเวลาอีก 40 ล้านดอลลาร์ (ประมาณ 1,400 ล้านบาท) ซึ่งเงินก้อนนี้เข้ามาช่วยชุบชีวิตเทสลาเอาไว้ได้แบบฉิวเฉียด... ในคืนวันคริสต์มาสอีฟของ ปี ค.ศ. 2008 พอดีเป๊ะเลยค่ะตัวเธอ

เรียกได้ว่ารอดตายจากการโดนจับฝังดินพร้อมกันทั้งสองบริษัทในเวลาไล่เลี่ยกันอย่างน่าทึ่ง และนี่แหละค่ะคือจุดเริ่มต้นของตำนานมหากาพย์บ้าท้าโลกที่เปลี่ยนจากคนถังแตกให้กลายมาเป็นราชาเทคโนโลยีผู้มั่งคั่งที่สุด...

ในโลก

③ ยอมหักแต่ไม่ยอมแพ้

ช่วงปี ค.ศ. 2008 คือบททดสอบที่สาหัสที่สุดในชีวิตของอีลอน จรวดฟัลคอนระเบิดร่วงลงทะเลติดกันถึง 3 ลำซ้อนจนเงินแทบหมดกระเป๋า แถมยังเจอวิกฤตแฮมเบอร์เกอร์ซ้ำเติมจนทั้งสเปซเอกซ์และเทสลาจวนจะเจ๊งพร้อม ๆ กัน แต่อีลอนกลับไม่ยอมถอย เลือกเข้าไปกินนอนในโรงงาน คุมงานบริหารตลอด 24 ชั่วโมง และประกาศลั่นว่าจะยอมแพ้ก็ต่อเมื่อ “ตายเท่านั้น” จนในที่สุดก็พลิกสถานการณ์กลับมารอดตายได้ทั้งสองบริษัทในวินาทีสุดท้าย

บทเรียนที่ได้ : ในวันที่เจอกับมรสุมชีวิตหรือก้นเหวที่มืดมนที่สุด สิ่งเดียวที่จะฉุดเราขึ้นมาได้คือ “หัวใจที่เด็ดเดี่ยว” ถ้าเราไม่ยอมยกธงขาวให้ความล้มเหลวโชคชะตาก็ไม่มีวันกดหัวเราให้ยอมแพ้ได้

④ คนไม่ปกติคือคนเปลี่ยนโลก

ตั้งแต่เด็กจนโต กรอบความทะเยอทะยานของอีลอน มัสก์มักจะโดนสังคมสบประมาทและส่ายหัวใส่ว่าเพ้อเจ้อ ตั้งแต่การจะทำรถ EV ให้ดีกว่าค่ายญี่ปุ่นไปจนถึงแผนการย้ายมนุษยชาติไปฝังชิปสมองและสร้างเมืองบนดาวอังคาร ตัวตนของเขาทั้งสุดโต่ง แปลกแยก และไม่ปกติอย่างรุนแรงในสายตาคนทั่วไป แต่สุดท้ายความเพี้ยนที่ไม่มีใครเดินตามนี่แหละค่ะที่สร้างนวัตกรรมสะเทินน้ำสะเทินบก และส่งให้เขากลายเป็นมนุษย์ที่ร่ำรวยที่สุดในปฐพี

บทเรียนที่ได้ : ไม่จำเป็นเลยสักนิดที่เราต้องพยายามทำตัวให้ “ปกติ” หรือกดศักยภาพของตัวเองให้เท่ากับมาตรฐานที่คนอื่นนิยามไว้ หากเรามีความฝันที่ยิ่งใหญ่ จงซื่อสัตย์กับความบ้าของตัวเอง แล้วเดินหน้าสร้างผลลัพธ์ให้โลกใบนี้ยอมสยบเราแทนค่ะ

หนังสือเล่มนี้ไม่ได้เริ่มต้นจากความสำเร็จ
แต่มันเริ่มต้นจากวันที่ฉัน “หมดตัว”

วันที่เคยคิดว่าคุณค่าของตัวเองหายไปพร้อมเงินในบัญชี
จนความเจ็บปวดทางการเงินได้ทิ้งคำถามหนึ่งเอาไว้

ทำไมบางคนสร้างเงินมหาศาลได้
ในขณะที่บางคนกลับสูญเสียทุกอย่างภายในพริบตา?

คำถามนั้นค่อย ๆ กลายเป็นความอยากรู้อย่างบ้าคลั่ง ฉันเริ่มไล่ตามร่องรอยวิธีการสร้างเงินในรูปแบบต่าง ๆ แกะวิธีคิดและเส้นทางของคนที่สร้างอาณาจักรธุรกิจ ศึกษาเกมของเหล่ามหาเศรษฐี ไปจนถึงกลโกงของอภิมหาโจรที่เข้าใจระบบดีพอจนปล้นเงินจากผู้คนนับล้าน

“ปีศาจตัวเล็กส่องเส้นทางอภิมหาเศรษฐี” จึงไม่ใช่หนังสือรวมประวัติคนรวย และไม่ใช่คู่มือรวยเร็วที่ขายความฝันสวยงาม

แต่มันคือการพาคุณเดินทางไปพร้อมกับปีศาจตัวเล็กในวันที่ถังแตก แล้วค่อย ๆ เยียวยาตัวเอง โดยใช้ทั้งจิตใจค้นคว้าหาทางและส่องเบื้องหลังว่าเงิน อำนาจ ความทะเยอทะยาน และธรรมชาติของมนุษย์ทำงานร่วมกันอย่างไร

เพราะบนเส้นทางของความมั่งคั่ง
บางคนใช้วิสัยทัศน์สร้างโลกใบใหม่
บางคนเดิมพันทุกอย่างเพื่อชัยชนะ
บางคนต้องทรยศชาติ
บางคนสร้างภาพลวงตาที่คนทั้งโลกพร้อมจะเชื่อ
และบางคนไม่ได้ปล้นธนาคาร แต่สร้างระบบที่ทำให้เงินของคุณไหลเข้ากระเป๋าของเขาด้วยความเต็มใจ

หนังสือเล่มนี้อาจไม่ได้มอบทางลัดให้คุณกลายเป็นมหาเศรษฐีในชั่วข้ามคืน

แต่มันจะมอบสิ่งที่สำคัญกว่า

ดวงตาที่มองเห็นเกม
ก่อนที่คุณจะกลายเป็นหมากในเกมของใคร

พร้อมจำหน่ายในรูปแบบ

☑ **e-book** (PDF) ☐ **e-book** (EPUB) ☐ **audiobooks**
☑ **ปกอ่อน** ☐ **LARGE PRINT** (ตัวอักษรขนาดใหญ่)

www.se-ed.com sbc.fans SE-ED Publisher

ไฮไลต์เล่มนี้สแกนเลย!

printed with Soy Ink

ISBN 978-616-08-5723-4

299 บาท

การเงิน การลงทุน-ทั่วไป